

HASŁO ŁÓDZKIE

DZIENNIK BEZPARTYJNY

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Łódź, Al. Kościuszki 73, tel. 63-66.
Redakcja nocna (po godz. 8 wiecz.) ul. Piotrkowska 85, tel. 29.

Cena 15 groszy

Redaktor naczelny przyjmuje codziennie od godziny 6—7 wieczorem
Sekretariat czynny od godz. 12—1 w poł. i od 6—7 wiecz.

P. Prezydent Rzplitej na Międzynarodowym Kongresie Prawniczym

Korespondent „Hasła” donosi z Warszawy:

P. Prezydent Rzeczypospolitej przybył z Kielc do stolicy i zaszczycił swą obecnością obrady Międzynarodowego Kongresu Prawniczego.

O godzinie 5-iej po południu na Zamku odbędzie się przyjęcie na którym P. Prezydent udzielać będzie audiencji.

Inspekcja portu wojennego w Gdyni

Korespondent „Hasła” donosi z Warszawy:

W ostatnich dniach gen. dywizji Józef Rybak odbył inspekcję portu wojennego w Gdyni.

Gen. Rybak przeprowadził lustrację portu, wyjeżdżając kilkakrotnie na pełne morze.

Lustracja wypadła zadowalniająco.

Rady naczelne stronnictw parlamentarnych obradować będą nad reformą Konstytucji

W ostatnich dniach sierpnia zwołane będą do Warszawy rady naczelne stronnictw parlamentarnych m. in. Wyzwolenia i klubów niemieckiego i ukraińskiego.

Tematem obrad będą sprawy reformy Konstytucji.

Polski Kodeks Karny obowiązuje w sądach wojskowych

Korespondent „Hasła” donosi z Warszawy:

Jak wiadomo obowiązywała dotąd w wojsku polskim ustawa karna niemiecka.

Od 1-go sierpnia wszedł w życie i jest już stosowany w sądach wojskowych nowy polski wojskowy kodeks karny.

Krwawa szajka bandycka w potrzasku

CHŁOPI POD WODZĄ DZIEDZICA pod gradem kul wzięli do niewoli groźnych bandytów

Z Konina otrzymujemy wiadomość o schwytności 2 groźnych bandytów po długotrwałym oblężeniu i sirzelaniu. Szczegóły brzmią jak następuje:

Właściciel majątku Góry pod Koninem hr. Kwilecki, siedział przy wieczerzy ze znajomym swym z Warszawy p. Stanisławem Jelskim, gdy nagle do pokoju wbiegł lokaj, oświadczając, że na połowego pod lasem napadło 4 bandytów,

którzy zastrzelili mu psa.

Na wieść o tem, hrabia Kwilecki uzbrojony w sztucer belgijski oraz p. Jelski z braunینگiem w ręku, pobiegli na miejsce wypadku. — Po drodze p. Kwilecki wstał do zagrody sołtysa, polecając mu obudzić chłopów by pomogli w ujęciu bandytów.

Na szosie zauważył w niewielkiej odległości dwóch podejrzanych osobników, którzy na wezwanie do zatrzymania się odpowiedzili salwą rewolwerową.

Wówczas p. Kwilecki i p. Jelski padli na ziemię i zaczęli ostrzeliwać bandytów.

Wymiana strzałów trwała kilkanaście minut, bandyci niewątpliwie trzymaliby się dłużej, gdyby nie krzyki nadbiegających od strony wsi Góry chłopów uzbrojonych w kłonicę, kosi i dragi.

Złoczyńcy rzucili się do ucieczki i ukryli się w kartoflach, skąd od czasu do czasu strzelali z rewolwerów.

Chłopi osaczyli kartoflisko, bojąc się podchodzić bliżej, w międzyczasie p. Kwilecki wysłał jednego z fernali konno do najbliższego posterunku policji w Wilczynie, skąd niezwłocznie wyjechało do majątku Góry kilku posterunkowych z przodownikiem na czele.

Po przybyciu policji rozpoczęło się formalne oblężenie.

Chłopi strzegli wszystkich dróg, policjanci zaś i właściciel dworu obsypywali bandytów gradem kul.

Nagle padł stamtąd okrzyk: „Poddajemy się! Nie strzelać!”

Z zachowaniem wszystkich środków ostrożności z bronią, gotową do strzału zbliżała się policja do kryjówki bandytów, którzy z rękoma podniesionymi do góry, oczekiwali policji.

Obok nich leżały rewolwery systemu „brauning hiszpański”, wystrzelone do ostatniego ładunku.

Przy opryskach znaleziono dwa worki nafałdowane garderobą, cennymi przedmiotami i pieniędzmi, stanowiącymi łup pochodzący z napadu rabunkowego, dokonanego poprzedniej nocy w Siłczynie na mieszkanie Antoniego Sikorskiego. Pozostali dwaj bandyci zdążyli zbiec.

Zorganizowano za nimi natychmiastowy pościg. Aresztowanych w kartoflach bandytów zakuto w kajdany i przewieziono do więzienia w Koninie.

Jak się okazało, jeden z nich jest groźnym bandytą Brzezińskim, mieszkańcem wsi Słonek. Od dłuższego czasu dokonywał on na

czele szajki złożonej z paru złoczyńców zuchwałych napadów na zagrody zamożniejszych włościan i sklepy w małych miasteczkach. Brzeziński ściągany był przez policję między innymi za napad i morderstwo do konane na osobie kupca Lewandowskiego.

Drugim aresztowanym okazał się niemiernie groźny opryszek Jakubowski, mający tak samo na sumieniu sporo napadów rabunkowych, dokonywanych wspólnie z Brzezińskim.

Oblawa na pozostałych dwóch członków bandy trwa.

TRAGEDJA NA DNIEM MORZA

W pływającej trumnie łodzi podwodnej „S 14”

znalazło śmierć 31 ludzi

RZYM, 8.8. — Wczoraj ponton wojennej marynarki włoskiej wydobyl całkowicie zatopioną łódź podwodną S. 14, która znajdowała się przez 34 godziny pod wodą. Na nie-

szczęście cały wysiłek okazał się daremny, gdyż załoga złożona z 31 ludzi, zginęła z powodu zatrucia chlorowodorem. (PAT).

* * *

RZYM, 8. 8. (Tel. wł. „Hasła”). Wstrząsające szczegóły nadeszły o strasznej katastrofie włoskiej łodzi podwodnej „S. 14” w pobliżu wysp Brionu. Jak wiadomo, na łódź tę należało w czasie manewrów torpedowców „Mistori”. Zatonęła ona na głębokości 40 metrów

Niezwłocznie wezwano pomocy specjalnych pontonów ratowniczych. Niestety przez jakiś czas wskutek burzy niepodobniestwem było opuścić nurków, celem założenia lin na kadłub łodzi.

Jeden z nurków, ryzykując życie, opuścił się mimo niebezpieczeństwa. Na dnie morza otrzymał on sygnały od załogi łodzi, wzywające natychmiastowej pomocy. Niezwłocznie przeto, mimo burzy przystąpiono do akcji ratowniczej.

Przedewszystkiem założono przewód doprowadzający tlen do oddychania. W kilka minut przewód ten został przerwany.

Załoga wysłała na powierzchnię dwie, jedną po drugiej torpedy, które miały oznaczać, że niezwłoczny ratunek jest konieczny.

Sześciu nurków opuściło się na dno i opłatało łódź w sieci stalowe. Zazgrzytały dzwigi. Zaczęła się rozpaczliwa praca dzwignia łodzi do góry. Dwukrotnie liny rwały się.

Gdy łódź znajdowała się na głębokości już tylko 15 metrów, usłyszano ponowne, gwałtowne sygnały. Zdwojono wysiłki. W godzinę potem łódź wydobyto na powierzchnię.

Gdy wylamano stalowe drzwi — straszny ujrzano widok.

W różnych kamerach łodzi leżało 31 trupów. Cała załoga, 2 oficerów i 29 marynarzy uległa zatruciu chlorowodorem i zmarła w najokropniejszych męczarniach, nie doczekawszy się wybawienia.

W jednej z kamer ujrzano ciało oficera z roztrzaskaną czaszką. Popenił on samobójstwo z rewolweru.

W całych Włoszech wieść o wstrząsającej tragedji wywołała straszne wrażenie.

Orzeczenie w sprawie zatargu Farmaceutów Kasy Chorych w Łodzi.

OKRĘGOWY URZĄD UBEZPIECZEŃ

w WARSZAWIE.

Nr 2758/28.

Warszawa, dnia 7 sierpnia 1928 r.

ORZECZENIE

w sprawie zarzutów, zawartych w odezwie do ogółu ubezpieczonych w Kasie Chorych m. Łodzi, podpisanej przez Komitet Wykonawczy Pracowników Aptek Kasy Chorych m. Łodzi, a skierowanej przeciw Zarządowi tej Kasy.

W myśl p. 2 protokołu konferencji przedstawicieli Zarządu Kasy Chorych m. Łodzi i Centralnej Organizacji Związków Zawodowych Pracowników Umusłowionych, zastępującej pracowników aptecznych Kasy Chorych m. Łodzi, odbytej w dniu 26 lipca 1928 r. o Okręgowym Urzędzie Ubezpieczeń w Warszawie. Okręgowy Urząd Ubezpieczeń w Warszawie, działając na podstawie powyższego postanowienia konferencji, po przeprowadzeniu przy współudziale Delegata Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Departament V Służby Zdrowia) do Okr. Urzędu Ubezpieczeń, na podstawie art. 100 i 99 ustawy z dn. 19. V. 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 272) dochożenia, orzeka co następuje:

1) Zarzuty postawione Zarządowi Kasy Chorych m. Łodzi, w odezwie „Do ogółu ubezpieczonych Kasy Chorych m. Łodzi”, podpisanej przez Komitet Wykonawczy Pracowników Aptek Kasy Chorych m. Łodzi” były przejawem walki, wszczętej przez pracowników Farmaceutycznych Kasy w związku z pismem okólnym Nacz. Lekarza Kasy Chorych z dn. 11 czerwca 1928 r. L. dz. 1882/II, do pp. Lekarzy Kasy. Urząd stwierdza, iż Zarząd Kasy w omawianej sprawie nie wydawał żadnych nakazów i poleceń, nie będąc do tego uprawnionym. Natomiast omawiane pismo Naczelnego Lekarza leżało całkowicie w granicach jego kompetencji jako szefa lecznictwa kasowego i jako lekarza.

2) Zarzut, dotyczy tego pisma, że „nakaz Zarządu Kasy spowodował wydawanie chorym lekarstw, kilka dni przedtem przygotowanych a więc zupełnie zepsutych”, w związku z stwierdzeniem, iż „lekarstwa przygotowane całymi balonami bardzo szybko ulegają zepsuciu, temsamem zamiast pomóc choremu, pogarszają tylko stan jego zdrowia”, nie został udowodniony i stwierdzony. Zarówno Zarząd Kasy Chorych, lekarze kasowi, kierownicy aptek, jak i państwowe władze nadzorcze i Okręgowy Urząd Ubezpieczeń. Delegat Departamentu Służby Zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — Naczelnik Wydziału Zdrowia Wojew. Łódzkiego nie otrzymał ani jednego zażalenia o szkodliwych dla zdrowia następstwach po użyciu leków, podanych w piśmie okólnym Naczelnego Lekarza Kasy Chorych m. Łodzi.

Zarzuty powyższe okazały się więc bezpodstawnymi.

3) Wspomniane pismo Naczelnego Lekarza nie stwarzało dla lekarzy kasowych przymusu „zapisywania chorym tylko takich jednakowych, zgóry przygotowanych mikstur”, a przesłuchani lekarze stwierdzili, iż mieli zupełną swobodę w zapisywaniu innych lekarstw w wypadkach, gdy stan chorego tego wymagał i faktycznie tak czynili. Przytoczone więc w tym ustępie zarzuty okazały się również niezasadnionymi.

4) Urząd stwierdza, że postępowanie Kasy Chorych m. Łodzi i jej Naczelnego Lekarza w związku z masowymi zachorowaniami na grype, podjętowane było troską o dobro chorych członków Kasy i ich rodzin, zaś zarzuty, zawarte we wspomnianym odezwie, jako bezpodstawne, wyrządziły moralną krzywdę i naraziły na szwank dobre imię Kasy Chorych m. Łodzi.

DYREKTOR:

(—) w z. K. JAGNAM.

Nadzwyczajne sukcesy Polski na Olimpiadzie

Drużyna szermiercza Polski zwyciężyła Anglię, Amerykę i Holandję

AMSTERDAM, 8.8. (Specj. si. PAT z Olimpiady). W dzisiejszych zawodach pływackich rozegrano finał biegu 200 mtr. stylem dowolnym dla panów. Pierwszy przybył Tsauta (Jap.) 2 min. 48,8 sek. rekord olimp. pobity. W półfinale 200 mtr. stylem klasycznym dla pań w dwóch półfinałach przysłała ją ko pierwsza: Baron (Holandja) 3 min. 15,9 s. i Schröder (Niemcy) 3 m. 11,2 sek. W półfinałach 400 mtr. stylem dowolnym przyszli pierwsi Zorilla (Argentyna) 5 min. 11,4 sek. i Arne Borg (Szwecja) 5 min. 0,54. Mecz finałowy piłki wodnej pomiędzy Niemcami a faworytem ogólnym Węgrami wygrali Niemcy 5:2 (2:0, 2:2).

W ten sposób mistrzem olimpijskim w Waterpolo zostały Niemcy.

Dzisiaj ukończono rozgrywki szermiercze na szable. W pierwszej puli Polska odniosła wspaniałe zwycięstwo nad Anglią 11:5 i nad bardzo silną drużyną St. Zjedn. 9:7.

W ten sposób zakwalifikowali się Polacy do półfinałów.

Drużyna polska wystąpiła w składzie: Pappé, Segda, Laskowski, Friedrich.

Triumf polskich szermierzy nad St.Zjedn. wywołał powszechne zdziwienie w prasie holenderskiej.

W spotkaniu z zespołem amerykańskim Pappé odniósł 4 zwycięstwa, Segda 4, Laskowski 2 i Friedrich 1.

W ostatniej chwili dowiadujemy się o nowym nadzwyczajnym sukcesie polskich szermierzy w spotkaniu z bardzo silną drużyną

holenderską. W spotkaniu tem, o którym przy puszczaliśmy, że nie mamy żadnych szans na zwycięstwo — szermierze polscy zwyciężyli w wysokim stosunku 12:4. Drużyna szermiercza polska zakwalifikowana obok potentatów szabli do finałów. Jest to jeden z największych sukcesów, jakie udało się nam osiągnąć od rekordu Konopackiej i nagrody Wierzyńskiego.

Rządy bandytów w Grecji

Czy wypada wykupić z rąk szajki ministra i posła

ATENY, 8.8. — Bandyci grecko-albańscy, którzy porwali przed paru dniami posła do parlamentu greckiego Milasa i byłego podsekretarza stanu Mylonasa, wypuścili tego ostatniego na wolność, aby mógł układać się o okup.

Mylonas przybył do Aten i zdał sprawę Venizelosowi.

Wczoraj w sprawie okupu odbyło się posiedzenie rady gabinetowej, na którym posta-

nowiono, że rząd nie może dawać pieniędzy bandytom natomiast postanowił rozpocząć układy z rządem albańskim, aby ten poskromił bandy rozbójnicze w Epirze.

Mylonas był zrozpaczony i obwieścił publicznie, że jeśli rząd grecki nie chce wykupić Milosa z niewoli bandytów — to on drogą składek uzyska na to środki pieniężne.

Podobno nieoficjalnie rząd grecki wykupi Milasa.

Groźba zbrojnego konfliktu

między Japonią a Chinami

Japonia nie zrzeknie się swych koncesyj w Mandżurji

LONDYN, 8.8. Na dzisiejszym posiedzeniu Rady Gabinetowej w Tokio zastanawiano się nad położeniem w Mandżurji, które daje pole do wielkiego niepokoju. Stanowisko Czag-Su-Lianga jest niepewne. Pomimo, że nowy dyktator Mandżurji biegał przestrzegać umowy zawartej przez ojca swego Czag-Tso-Lina z japońskim rządem, to jednakże Tokio nie może na nim wyłożyć formalnego potwierdzenia tej obietnicy.

Rząd nacjonalistyczny nankijski w dalszym ciągu wywiera na niego silny nacisk w kierunku połączenia się z Chinami.

Rząd japoński obawia się, że nacjoniści chwycą się w tej sprawie radykalnych środków, aby uznać za nieistniejący układ japońsko-mandżurski. Gdyby to nastąpiło Japonia znalazłaby się w bardzo trudnym położeniu.

Japonia zdołała już w drodze dyplomatycznej pohamować poczynania rządu nankijskiego, który anulował jednostronny traktat chińsko-japoński z roku 1896.

Teraz jednak chodzi o koncesje japońskie w Mandżurji wkraczające w dziedzinę suwerenności Chin w Mandżurji.

Ponieważ Japonia koncesyj tych się nie wyrzeknie należy się spodziewać ewentualne-

go rozstrzygnięcia sporu jedynie na drodze wojennej.

Japonia pragnie pokoju, ale prezes ministrów Tanaka na dzisiejszej radzie gabinetowej oświadczył z naciskiem, że położenie Ja-

ponji w Mandżurji pozostanie bez zmiany. Oświadczeniu temu przypisują w kołach politycznych w Tokio wielkie znaczenie. (ATE)

Zwrot w polityce litewskiej

Przymierze polsko-litewskie da Litwie więcej niż bratanie się z Niemcami

BERLIN, 8.8. Jeden z najpoważniejszych dzienników demokratycznych „Frankfurter Zeitung” zamieszcza dłuższą korespondencję z Kowna, w której stwierdza, że w niektórych kołach litewskich w Kownie zaznacza się ostatnio zmiana stanowiska wobec Polski.

Dotychczas nie wiadomo, czy zmiana ta jest szczerą, czy też jest ona tylko manewrem. W wystąpieniach swych rząd kowieński liczył na unję sowiecką i Niemcy, które powinny go były, zdaniem Kowna, poprzeć, ponieważ według zdań polityków kowieńskich poparcie to leży w interesie obu państw.

Rząd litewski nie podejmował jednak żadnej inicjatywy, aby to poparcie sobie zapewnić.

Wystąpienie posła niemieckiego Moratha wywarło w Kownie rozczarowanie.

Pierwszym symptomem tego rozczarowania jest zaprawione goryczą wynurzenie półurzędówki „Ljetuvas Aidas”. Ton prasy litewskiej uległ ostatnio zmianie.

Nie wspomina się o rzekomych zamiarach agresywnych Polski, lecz podkreśla się wy-

rażnie, że w warunkach obecnych doprowadzić do porozumienia między Polską a Litwą jest konieczne.

„Ljetuvas Aidas” wspomina nawet o konieczności utworzenia frontu polsko-litewskiego.

Zdumiewający jest, zdaniem korespondenta, pośpiech, z jakim dokonana się ta zmiana.

Możliwe, że wynurzenia te zmierzają do ostrzeżenia Niemiec, iż sojusz z Polską może w przyszłości zwrócić się przeciwko Niemcom. Ta gra, stwierdza korespondent, jest nieudolna.

Z drugiej strony istnieją na Litwie koła, według których niebezpieczeństwo zagraża Litwie ze strony Niemiec. Porozumienie polsko-litewskie leży w interesie pokoju w Europie wschodniej, ale dla Litwy mogłaby się skończyć fatalnie próba ukształtowania porozumienia polsko-litewskiego tak, aby w przyszłości front polsko-litewski zwrócił się przeciwko Niemcom. (PAT)

Raid lotniczy Małej Ententy

Aparaty polskie na przedzie

WARSZAWA, 8.8. Od wczesnego rana zaczęły przybywać z Pragi na lotnisko warszawskie samoloty, biorące udział w raidzie sportowym Małej Ententy i Polski. Wszystkie samoloty, które wystartowały z pośredniego etapu w Krakowie, przybyły szczęśliwie do Warszawy, oprócz samolotu czeskiego, „Smolik 16”, pilotowany przez płk. Skale, który zmuszony był do lądowania pod Szydłowem z powodu braku smaru. Z pomocą dla płk. Skali wyleciał z lotniska warszawskiego samolot polski, wiozący czeskiego mechanika. Po uzupełnieniu zapasu smaru, płk. Skala wystartuje do Warszawy. Pierwszy przyleciał do Warszawy o godz. 8,7 samolot czeski „Smolik 16”, z kpt. Kalla. Następnie przybył również czeski samolot „Aero 30”, pilotowany przez Novaka, 3-ci — polski samolot „R. 8 Lublin” z mjr. Makowskim, 4-ty jugosłowiański „Breget 10” z kpt. Sendermeyerem, 5-ty również jugosłowiański „Potez 25”, pilotowany przez Grabiszniaka. Ogółem przyleciało 21 samolotów. Wszystkie samoloty po uzupełnieniu zapasu benzyny, wystartowały do Lwowa. I-szy wystartował kpt. Kalla o

godz. 9,9. Ostatni samolot wyleciał z Warszawy o godz. 10-ej min. 55. Następni etapami raidu będą Lwów—Jassy oraz Jassy—Bukareszt, gdzie lotnicy przenocują. Jedy-nym samolotem, który w Warszawie zapasu benzyny nie uzupełniał i wystartował natychmiast w dalszą drogę, zatrzymując się tylko 7 minut, był samolot polski „Potez 25”, pilotowany przez mjr. Stachonia. Kontrolę na lotnisku przeprowadzał komisarz sportowy raidu w Warszawie mjr. Łągna. (PAT)

LWÓW, 8.8. Dzisiaj przed południem zaczęły przybywać z Warszawy na lotnisko lwowskie samoloty, biorące udział w raidzie Małej Ententy i Polski. Pierwszy przybył o godz. 10-ej min. 40 samolot czeski „Smolik 16” z kpt. Kalla. W 3 minuty po nim, o godzinie 10,43 przybył na „Potezie 25” mjr. Stachonia. Następnie przyleciał „R 8 Lublin” z mjr. Makowskim, 4-ty zaś aparat jugosłowiański „Potez 25), pilotowany przez Grabiszniaka. (PAT)

BUKARESZT, 8.8. Przybyły tu samoloty, biorące udział w raidzie Małej Ententy i Polski. (PAT).

P. Prezydent Rzplitej w Kielcach

Wczoraj o godzinie 12-ej P. Prezydent Rzeczypospolitej przybył z Radomia do Kielc na zakończenie marszu szlakiem kadrowki, za proszony przez prezesa komitetu marszu szlakiem kadrowki wojewodę kieleckiego p. Korsaka. P. Prezydent Rzeczypospolitej witany był u bram miasta przez prezydenta miasta Kielce, prezesa Związku Strzeleckiego d-ra Dłuskiego, kompanję honorową, delegacje strzeleckie oraz licznie zebrana publiczność. O godzinie 13-ej min. 30 P. Prezydent był obecny na obiedzie żołnierskim w koszarach. O godz. 15-ej P. Prezydent rozdał nagrody zwycięzcom marszu, poczem opuścił Kielce, udając się samochodem do Spały.

Szlakiem Kadrowki

Zwycięstwo odniósł 21 p. p. z Warszawy

KIELCE, 8.8. — O godz. 4 rano ruszyły do Kielc 54 drużyny męskie i 7 żeńskich, aby odbyć ostatni etap biegu Szlakiem Kadrowki.

Pierwsza na metę w Kielcach wpadła zwycięska drużyna 5 p. p. legjonowej (Wilno), na stępnie 33 p. p. (Łomża), 21 p.p. (Warszawa). Ostatecznie jednak 21 p.p. osiągnął najlepszy czas. Wyniki na III etapie nast.: 21 p.p. (Warszawa) 3 godz. 42 min., 33 pp (Łomża) 3 godz. 46 min. 44 sek., 5 p.p. legjonowej (Wilno) 3 godz. 47 min. 47 sek. Policja warszawska przybyła na 12-tym miejscu. Z zespołów żeńskich pierwszy przybył Lwów 4 godz. 44 m. 56 sek., zespół ten pobit 17 zespołów męskich. Wyniki ogólne na całą przetrzeź od Krakowa do Kielc 122 km. przyniosły zwycięstwo 21 pułkowi piechoty z Warszawy w 12 godzin 55 minut 15 sek. Na drugim miejscu znajduje się 33 p. piech. (Łomża) 12 godz. 58 min. 16 sek., na trzecim — 5 pułk piechoty legjonowej (Wilno) 13 godz. 16 min. 31 sek.

Wśród zespołów Strzelca zwyciężył Lublin 14 godz. 28 min. 6 sek. przed Grodnem.

Dorocznym zwycięzcyem urządził Związek Strzelecki na mecie marszu Szlakiem Kadrowki igrzyska kulturalno-oświatowe, na które złożyły się zawody orkiestr i zespołów tanecznych poszczególnych oddziałów Związku Strzeleckiego. W konkursie zwyciężył chór oddziału strzeleckiego z Przemyśla, w konkursie orkiestr zwyciężyła orkiestra strzelecka ze Zdobunowa. (PAT)

Mistrzini świata

Halina Konopacka w Warszawie

Korespondent „Hasła” donosi z Warszawy:

Wczoraj o godz. 7-ej rano przybyła do stolicy mistrzyni świata w rzucie dyskiem Halina Konopacka.

Przyjazd zapowiadano na godz. 9-tą rano i o tej godzinie zaczęły gromadzić się niezliczone tłumy, które z zalem rozchodziły się, dowiedziawszy się, że Konopacka już przybyła.

17-ta Loteria Państwowa

4-ta klasa — 1-szy dzień

Główne wygrane.

- Zł. 80.000 na nr. 41850.
- Zł. 40.000 na nr. 86444.
- Zł. 20.000 na nr. 64282.
- Zł. 10.000 na nr. 52833.
- Zł. 5.000 na nr. 146703.
- Zł. 2.000 na n-ry: 8108 33327.
- Zł. 1.000 na nr. 128535.
- Zł. 800 na n-ry: 13972 22229 39695 55075 120088 126486.
- Zł. 600 na n-ry: 10568 24271 25897 34359 63583 71126 89380 153881.
- Zł. 500 na n-ry: 1129 20633 40016 44746 47786 52022 61687 78673 83555 85594 90055 94641 99616 110557 110726 128131 136165 142571 149810 153115.
- Zł. 400 na n-ry: 587 3380 4491 6070 7709 8800 9366 9840 12629 17249 20032 20546 21594 22108 23922 24598 25233 28783 31365 32364 36180 38950 39035 40467 42582 48078 48495 49277 49420 51057 55297 60094 64122 65832 65997 66116 66844 66983 67834 70616 73428 80308 84756 85065 86938 87866 91619 92511 92901 93385 94987 103512 104761 104810 104866 107719 107741 111555 116501 117762 118033 119775 124432 128258 132123 133237 133275 136442 140176 143622 144395 145032 145438 146675 149601 150882.

Stan zdrowia Radicza budzi nadal poważne obawy

WIEN, 8.8. Wedle doniesień dzienników z Zagrzebia, wydali lekarze o stanie zdrowia Radicza następujący biuletyn: Ogólny stan zdrowia Radicza jest dalej poważny, temperatura podwyższona, choroba cukrowa, stwierdzona już od dłuższego czasu, pogorszyła się obecnie z powodu odniesionych ran, co oczywiście zmniejsza szanse odporności pacjenta. Należy się liczyć z dłuższym przebiegiem choroby. Jakkolwiek istnieje możliwość wyzdrowienia, mimo to jednak mogą nastąpić nieprzewidziane komplikacje. (PAT)

Wycieczka rumuńska w Toruniu

TORUŃ, 8.8. — W dniu 7 b. m. bawiła tu wycieczka wyższych oficerów armii rumuńskiej, podejmowana przez miasto. Goście zwiedzili m. in. obóz szkoły kawaleryjskiej, gdzie zjedli obiad, a po południu podejmowani byli przez prezydenta miasta p. Włodka herbata. Wieczorem oficerowie rumuńscy obecni byli na przedstawieniu opery leśnej, a po przedstawieniu odjechali do Gdyni.

Raport Kubali i Idzikowskiego

przed opinią społeczeństwa polskiego

Pierwsza autentyczna relacja bohaterów lotu transatlantyckiego

Lotnicy polscy opowiedzieli przedstawicielowi Havasa następujące szczegóły swego lotu: Do Le Bourget pojechaliśmy z silną wiarą w powodzenie naszej wyprawy. Przy starcie, gdy aparat przebiegł około 500 mtr., wiatr pochylał go nieco, lecz mjr. Idzikowski który siedział przy motorze, wyprostował go. W chwili potem opuściliśmy ziemię. Po zatoczeniu koła nad lotniskiem, wznieśliśmy się od razu na 400 mtr. i wzięliśmy niezwłocznie kierunek na wybrzeża w stronę Lorient. Pogoda była szczególnie pomyślna. Motor funkcjonował sprawnie. Od wybrzeży wzięliśmy kierunek na Azory, gdyż sprzyjał nam wiatr północno-wschodni, co pozwalało nam oszczędzać motor. Wkroczyliśmy jednak w sferę gęstej mgły. Moglibyśmy przelecieć nad nią, wznosząc się w górę na 500 mtr., woleliśmy jednak wobec pomyślnej pogody, lecieć na wysokości 50 mtr. W niedalekiej odległości od wybrzeży, przelecieliśmy nad szalupą, a następnie nad trzema parowcami. Później w przeciągu 10-ciu godzin nie spotkaliśmy już żadnego okrętu. W odległości około 800 mil od Azorów natrafiliśmy na pomyślny wiatr południowy, wobec czego postanowiliśmy porzucić kierunek na Azory i lecieć wprost do Ameryki. Noc była jasna. Przelecieliśmy już około 3-ech tysięcy kilometrów, gdy nagle spostrzegliśmy, że dopływ oliwy zmniejsza się. Sądziwszy, że to jest defekt przejściowy, lecz od motoru szedł żar nie do zniesienia. Stwierdziliśmy niestety, że dopływ oliwy od bywa się w złych warunkach. Naprawa w pełnym locie okazała się niemożliwą, niemniej jednak mieliśmy nadzieję, że oszczędzając motor, będziemy mogli kontynuować przelot, którego połowa była już za nami. Nie prawidłowe i coraz słabsze działanie motoru zmusiło nas, ku naszemu ubolewaniu, do powzięcia decyzji o zawróceniu z drogi. Przez chwilę wahaliśmy się, czy kontynuować lot do Nowej Ziemi, czy też wziąć kierunek na Azory.

Ostatecznie doszliśmy do przekonania, że lepiej jest zawrócić, chociaż pomyślna pogoda pozwalała żywić nadzieję dotarcia do Nowego Jorku. Liczne nieprawidłowości w motorze, spowodowane brakiem oliwy, uczyniły powrót trudnym. Udało się nam jednak, oszczędzając motor, przelecieć około 1500 km. Lecz dalej lecieć nie mogliśmy. Stanęło przed nami wówczas niebezpieczeństwo, że będziemy zmuszeni spaść na wodę z aparatem, pozbawionym płynów, który oczywiście poszedłby na dno, pociągając i nas. Śmierć wydawała się nam niechybną. Byliśmy już gotowi wszystko poświęcić wobec nie możliwości dotarcia do Le Bourget, lub jakie gokolwiek innego punktu ziemi, gdy wtem spostrzegliśmy parowiec „Samos”. Byliśmy wówczas w odległości 60-ciu mil od przylądka Finisterre. Statek „Samos” z powodu mgły, panującej wzdłuż wybrzeży, zmienił na szczęście dla nas, kierunek swej drogi. Motor nasz pracował już minimalnie, udało nam się jednak jeszcze przelecieć nad parowcem i rzucić na pokład jego pismo z prośbą do kapitana o wydanie zarządzeń, celem zabrania nas.

Przedstawiciel agencji Havasa w towarzystwie majora Idzikowskiego udał się do szpitala wojskowego, gdzie przebywa major Ku-

bala. Major Kubala zajęty był pisaniem na maszynie lewą ręką sprawozdania o locie.

Lotnicy polscy złożyli wobec korespondenta wyrazy hołdu dla Francji i lotnictwa francuskiego za pomoc, jakiej doznali w czasie przygotowań do raidu.

Rana majora Kubali nie jest poważną, musi on jednak kilka dni odpocząć.

Konsul polski w Oporto zajmuje się załatwieniem formalności, związanych z wyjazdem lotników.

Jak zaznacza agencja Havasa, lotnicy są przygnębieni z powodu nieudania się przedsięwzięcia, mieli bowiem nadzieję, że lot się uda.

Oświadczyli oni, że gotowi byłiby odlecieć niezwłocznie na podobnym aparacie, z decyzją jednak wstrzymują się do czasu przybycia konstruktora aparatu.

Lotnicy oświadczyli następnie, że po bardzo udanym starcie skierowali się ku wyspom Azorskim, ponieważ wiatr sprzyjał lotowi w kierunku na New-York. Przelecieli około 3 tysiące kilometrów. Gdy ustał dopływ oliwy zawrócili do Europy. Coraz poważniejsze nie dokładności w działaniu motoru groziły niechybną śmiercią. Na szczęście statek „Samos” ich uratował.

Wypadek nastąpił dokładnie w sobotę o godzinie 12-ej.

Godzinę tę wskazuje zerazek majora Kubali, gdyż skutkiem gwałtownego wstrząsu w tym momencie stanął.

Zostaliśmy uratowani — mówił major Kubala, lecz nasze projekty są stracone i dlatego jesteśmy przygnębieni.

Jeszcze kilka godzin lotu, a mogliśmy dotrzeć do Nowej Ziemi.

Na pokładzie parowca „Samos” przyjęto nas troskliwie i pocieszano. Major Kubala upadł na pokładzie nieszczęśliwie i zranił się odłamkami szkła.

Przybył do Oporto konstruktor aparatu lotników polskich „Amiot”, w towarzystwie przedstawiciela firmy Lorraine — Dietrich, konstruktora motoru.

Na dworcu oczekiwali ich major Idzikowski i konsul Rzeczypospolitej.

Panowie Amiot i Idzikowski rzucili się sobie w objęcia i ucałowali się serdecznie.

Perwsze słowa majora Idzikowskiego były: Pomimo radości ocalenia niezmiernie nam przykro, że raid, który tak dobrze się zapowiadał, zakończył się nieszczęśliwie. Jakże byłibymy wzruszeni, gdybyśmy przybyli do

Nowego Jorku na aparacie i motorze konstrukcji francuskiej.

Następnie pp. Amiot i Idzikowski oraz przedstawiciel firmy Lorraine — Dietrich odwiedzili majora Kubalę w szpitalu. Amiot zwrócił się do Kubali ze słowami otuchy i złożył mu powinszowania z powodu szczęśliwego ocalenia.

Ze szpitala udano się do portu celem zbudowania samolotu, który znajduje się w stanie oplakany, lecz nie całkowicie zniszczonym.

Szczegółowe oględziny aparatu i motoru dokonane będą jutro.

Samolot będzie następnie zdemontowany i załadowany na parowiec, który przewiezie go do Havre a stamtąd przewieziony zostanie koleją do Paryża.

Lotnicy oświadczyli, że gdy wpadli do oceanu mieli jeszcze około dwa tysiące litrów benzyny i zapas oliwy, wystarczający dla dotarcia do kontynentu.

Majorowie Kubala i Idzikowski udadzą się w czwartek do Paryża.

Lotnicy polscy otrzymują z różnych stron świata depesze z wyrazami sympatii.

Konstruktor Amiot oświadczył, że gotów jest zbudować drugi taki sam aparat.

Mussolini prowadzi śledztwo

w sprawie wyprawy „Italji”

Generał Nobile zadowolony z siebie przyjmuje dziennikarzy

(Korespondencja własna „Hasła”)

Rzym, w sierpniu.

Sam Mussolini bezpośrednio po powrocie gen. Nobile, zażądał odeń szczegółowego raportu o przebiegu wyprawy „Italji”, oraz zapowiedział, że osobiście poprowadzi śledztwo.

W swoim mieszkaniu w Rzymie gen. Nobile często przyjmuje dziennikarzy, opisując

swoją podróż i pobyt w krainie wiecznych lodów.

Oto co mówi jeden z dziennikarzy:

Generał przyjął mnie w swoim gabinecie. U nóg jego leżała Titina, foksterjerka, ta sama psina, która towarzyszyła śmiałemu podróżnikowi na biegun i ciepłem swego ciała ogrzewała piersi i nogi zmarznięte.

Ubezpieczenie przeciw gruźlicy

Nowa zdobycz ustawodawstwa społecznego

Z dniem 1-ym lipca wszedł we Włoszech w życie przymus ubezpieczeń państwowych, jako decydujący oręż w walce z gruźlicą. Uchwalone przez rząd faszystowski prawo to jest zabiegiem, stosowanym po raz pierwszy w dziedzinie zarządzeń społecznych i dlatego budzi wielkie zainteresowanie w samym kraju i zagranicą. Pośpieszono się też z wprowadzeniem w czyn przed zapowiedzianym na wrzesień r. b. Międzynarodowym Kongresem antygruźliczym w Rzymie, na który, o ile wiadomo, wybiera się i wielu lekarzy z Polski. Będzie na Kongresie tym niewątpliwie mowa o nowym nieznanym nigdzie dotychczas typie ubezpieczeń.

Z obliczeń przybliżonych wynika, że liczba ubezpieczonych na podstawie tego prawa Włochów sięgać będzie 8 i pół miliona osób. Ze zaś ubezpieczenie w swojej części świadczeniowej rozciąga się i na członków rodziny każdego ubezpieczonego, obejmie ono 20 i pół miliona osób.

Od 1 lipca wszedł tu w życie obowiązek ubezpieczenia się w tym kierunku, zaś świadczenia państwowe, udzielane osobnikom zapadającym na tę chorobę, rozpoczną się dopiero z dniem 1 stycznia 1929 r. Świadczenia te polegać będą na umieszczeniu i leczeniu chorych gruźliczych w sanatorjach, dla gruźliczków nadto w sanatorjach dla ozdrowieńców, oraz dla zagrożonych gruźlicą. W sanatorjach tego typu ma być urządzonych 20.000 łóżek.

Nadto ważnym momentem, stanowiącym jedno z naczelnych zadań specjalnych sanatorjów dla rekonwalescentów, będzie stopniowe ponowne wpręgnięcie pacjentów do przeważnej przez nich wskutek choroby zwykłej ich pracy zawodowej, ewentualnie wyszukiwanie dla nich innej, odpowiedniejszej dla stanu ich sił. Taka kolonja dla rekonwalescentów, powracających do pracy, urządzona już została w Rzymie, tytułem próby, w Porta Furba. Mieści ona 300 rekonwalescentów obojętnej płci i zaopatrzona jest we wszystkie urządzenia niezbędne do tego rodzaju próby, więc warsztaty, biura itd.

Inna jeszcze tego rodzaju kolonja dla ozdrowieńców, wdrażanych ponownie do pracy zawodowej funkcjonuje już w miejscowości Camerlata w pobliżu Como. Mieści ona 250 osób. Nowe prawo włoskie o obowiązkowych ubezpieczeniach przeciwgruźliczych przewiduje okres 10-letni na rozbudowę wszystkich potrzebnych do skutecznego zwalczania tej choroby urzędzeń sanatoryjnych i szpitalnych. Trzy Komisje, powołane do opracowania kompletnego planu organizacji, pracują już energicznie, aby możliwe skrócić maksymalny okres przewidziany przez prawo.

Ordynans generała zajęty był otwieraniem listów i telegramów, których całe masy ze wszystkich stron świata napłynęły.

Gen. Nobile był w świetnym humorze. W rozmowie robił wrażenie człowieka gotowego zawsze przyjąć odpowiedzialność za postępowanie swoje i swoich towarzyszy, a w razie koniecznej potrzeby, umiejscowiając się w ich obronie. Podczas rozmowy powiedział generał:

— Rezultaty naszej ekspedycji choćby tyłko naukowe, są tak wielkie i poważne, iż nie żał tych wszystkich trudów, zmagania i cierpień jakie przeszliśmy. Według mnie żadna dotychczasowa wyprawa nie może się poszczycić takimi zdobyczami i odkryciami pod względem geograficznym i meteorologicznym, jak nasza.

Szkoda słów, mówi gen. Nobile, aby doprowadzić, że nie dla zabawy podjęliśmy tak niebezpieczną wyprawę, naszym celem było: odkryć nieznane obszary i zdobyć materiał naukowy i to osiągnęliśmy. W końcu rozmowy zaznaczył gen. Nobile, że przyjęcie do liczby uczestników ekspedycji i cudzoziemców najlepiej wskazuje, że po nad nacjonalne ambicje postawione były względy naukowe, i nie o propagandę tu chodziło, a o zdobycie jaknajwięcej materiału naukowego dla międzynarodowych badań sfer biegunowych.

Ten sam dziennikarz opowiada o rozmowie jaką miał z radio-telegrafistą Biagi, o śmierci na lodowej płaszczyźnie mechanika Pomellego. Po katastrofie z „Italją”, Nobile i Cecioni byli pierwszymi, którym okazano pomoc. Później zabrano rozrzucone rzeczy, materiał naukowy i zapasy. Wtedy ujrano zdaleka Pomellego, podeszli do niego i w pierwszej chwili zdawało się, że zajęty jest zdejmowaniem obuwia. Biagi podszedł do niego i położywszy mu rękę na ramieniu, zapytał:

Jesteś ranny Pomelli? nie było odpowiedzi, i wtedy z przerażeniem przekonano się, że jest on już martwym. Pochowano go w wodzie między dwoma lodowcami. Następna troska Biagego był radio aparat trochę uszkodzony przy upadku. Biagi w tej chwili wziął się do naprawy i w przeciągu godziny można było przyjmować telegramy, a po 8 godzinach przesyłać. I niezrozumiałem dla niego jest, czemu pierwsze sygnały nie były słyszane. Z resztek Italji był zrobiony maszt dla anteny na wierzchu którego zawieszono sztandar włoski.

Często siedząc w ciszy z oczami utkwionymi w ten kawałek materji, nie mogliśmy zrozumieć czemu nasza ojczyzna nie robi wszystkiego, aby nam przyjść z pomocą!

J. Krz—ski.

„Przeszkolenie” ministrów wojny

Pomysł czysto amerykański

Jak wiadomo każdorazowe wybory prezydenckie pociągają za sobą w Stanach Zjednoczonych nietylko zmianę gabinetu, ale dość gruntowne „rugi” w administracji. Jeśli partja, która dotychczas była u władzy przegrana, na wyższe stanowiska w administracji przychodzą ludzie nieraz zupełnie nowi, nie posiadający za sobą odpowiedniego doświadczenia, co oczywiście wywierało ujemny wpływ na bieg spraw państwowych zanim nowy dygnitarz nie zorientował się w sprawach swego urzędu.

Ten stan rzeczy nasunął obecnemu ministrowi wojny w St. Zjednoczonych w związku z mającymi się odbyć na jesieni wyborami prezydenta, oryginalny pomysł. Otóż sekretarz wojny Dwight Davis, zwrócił się do obydwu kandydatów na prezydenta: Hoovera i Smitha z prośbą, aby wskazali osoby, którym po objęciu prezydentury powierzyłiby stano-

wisko ministra wojny; a to w celu, aby owi kondydaci mogli się zapoznać z obowiązkami urzędu, który ewentualnie obejmą po wyborach. Departament marynarki urządziłby dla panów kandydatów na ministra podróż inspekcyjną specjalnym statkiem wojennym na koszt państwa w pierwszym rzędzie do szczególnie ważnych posterunków „wewnętrzno - zagranicznych”, jak: Panama, Filipiny i Porto-Rico.

Projekt ten dla stosunków w Stanach Zjednoczonych jest o tyle ważny, że ministrowie wojny za okres trzech ostatnich prezydentów: Wilsona, Hardinga i Coolidge'a, a w tem i autor oryginalnego projektu, nie odbyli ani jednej inspekcji tak ważnych posterunków, a więc nie zapoznali się osobiście ze sprawami, w których decydowali w ostatniej instancji.

KRONIKA

Czwartek, dnia 9 sierpnia, Romana M.
Piątek, dnia 10 sierpnia, Wawrzyńca M.

TEATRY.

Letni — Sami gramy.
Gong — Profesor Steinach w Łodzi.
Cyrk „Medrano” i menażerka. — Program Nr. 2.

CO GRAJĄ DZIŚ W KINACH:

Apollo — Sandy i Królewicz Fiołków.
Casino — Kobieta bez nazwiska.
Czary — Tragedja panny.
Corso — Cmy paryskie.
Dom Ludowy — Piotr Wielki.
Mimoza — Nie grzesz matko.
Mewa — Niewolnica księcia Borysa.
Oświatowy — Za kulisami ekranu.
Odeon — Bestja.
Resursa — Co może kobieta.
Record — O czem Paryż mówi.
Splendid — Mąż bez ślubu.
Spółdzielnia — Gehenna Miłości.
Syrena — Kochankowie.
Sünks — Męczennik sportu.

Kalendarzyk zebrań rzemieślniczych

W piątek, t. j. dnia 10 b. m. o godz. 8 wieczorem w lokalu Tow. Rzem. „Resursa” odbędzie się Zebranie Koła Starszych i Podstarszych Cechów Łódzkich. Sprawy bardzo ważne.

Nocne dyżury aptek

Dziś w nocy, dnia 9 sierpnia dyżurują następujące apteki.

G. Antoniewicz (Pabjanicka 50), K. Cha-dzryński (Piotrkowska 164), W. Sokolewicz (Przejazd 19), R. Rembieliński (Andrzeja 28) J. Zundelwicz (Piotrkowska 25), Kasperkiewicz (Zgierska 54), S. Trawkowski (Brzezińska 56).

Suaperarbitr

w komisji do szacowania gruntów
na Polesiu Widzewskim

Celem oszacowania gruntów na Polesiu Widzewskim, oddanych przez Magistrat władzom kolejowym pod budowę nowej stacji towarowej i terenów kolejowych, przekazanych w zamian miastu, powołana została do życia komisja specjalna, złożona z przedstawicieli władz państwowych, oraz gminy m. Łodzi.

Do komisji tej Magistrat, w porozumieniu z Dyrekcją Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi, delegował następujących obywateli: inż. L. Lubotyłowicza, M. Suligowskiego, W. Lewickiego i F. Hannemana, w charakterze członków, oraz M. Szenwica i M. Prussaka, w charakterze ich zastępców. Co się tyczy osoby suaperarbitra, na stanowisko to Magistrat wysunął p. inż. Lucjana Szustera, wicedyrektora Kasy Chorych m. Łodzi. Odpowiednie zawiadomienie skierowane zostało do Dyrektora i Kolei Państwowych w Warszawie.

Biuro Informacyjne dla maturzystów

Uzupełniając poprzednie wzmianki, Akademicka Grupa Pracy podaje do wiadomości, że Biuro Informacyjne dla Maturzystów czynne będzie w poniedziałki, środy i piątki, począwszy od 10 sierpnia w godz. od 17—19 w lokalu Biblioteki Młodzieży Polskiej, Konstancyńska 26, prawa oficyna I piętro.

Narazie udziela się wiadomości o następujących uczelniach: 1. Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, 2. Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie, 3. Uniwersytet Lubelski, 4. Uniwersytet Poznański, 5. Uniwersytet Stefana Batorego w Wilnie, 6. Politechnika we Lwowie, 7. Politechnika w Warszawie, 8. Politechnika w Zurychu (Szwajcaria), 9. Akademia Górnicza w Krakowie, 10. Wyższa Szkoła Handlowa w Warszawie, 11. Wolna Wszechnica w Warszawie i w Łodzi.

W sprawie innych uczelni, zarówno krajowych jak i też zagranicznych, nastąpią specjalne zawiadomienia.

OSOBISTE

Przewodniczący Sekcji do walki z gruźlicą, dr. Seweryn Sterling, po powrocie z urlopu, objął w dniu wczorajszym urzędowanie.

Rejestracja przedsiębiorstw na terenie Łodzi

Konferencja z przedstawicielami przemysłu, rzemiosła i handlu

W dniu wczorajszym w Urzędzie Przemysłowym I-szej Instancji przy Magistracie m. Łodzi odbyła się konferencja z przedstawicielami organizacji przemysłowych, kupieckich i rzemieślniczych.

W konferencji wzięli m. in. udział delegaci następujących organizacji: Związek Przemysłu Włókienniczego, Krajowy Związek Włókienniczy, Zw. Wykończalni i Farbiarń, Związek Właścicieli Zarobkowych Farbiarń i Wykończalni, Stow. Kupców m. Łodzi, Zw. Przemysłu Dżianego, Centralny Zw. Kupców i Przemysłowców, Tow. Rzemieślnicze „Resursa”, Stow. Polskich Kupców i Przemysłowców Chrześcijań, Centralna Rada Rzemieślnicza, Centralne Stow. Kupców, Centralny Zw. Rzemieślników Żydów, Centrala Drobnych Kupców, Stowarzystwo Kupców i Przemysłowców Polskich, Stow. Fabrykantów Przemysłu Włókienniczego.

Przedmiotem obrad była sprawa technicznego przeprowadzenia rejestracji przedsiębiorstw na terenie m. Łodzi, które powstały przed dniem 16 grudnia 1927 roku.

Do rejestracji tej Urząd Przemysłowy I-szej Instancji przystępuje na mocy zarządzenia wojewody łódzkiego z dnia 30 lipca r. b., będącego wykonaniem reskryptu Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Ze względu na krótki okres, w którym rejestracja ma być przeprowadzona oraz ze względu na stosunkowo wysoką liczbę (około 30 tysięcy) przedsiębiorstw, które rejestracji podlegają, Urząd Przemysłowy I-szej Instancji

— chcąc ułatwić zainteresowanym spełnienie tego obowiązku — wystąpił z propozycją, by formularze rejestracyjne dla członków poszczególnych związków wypełniały sekretarjaty danych organizacji na podstawie informacji i dokumentów, przedłożonych przez zainteresowanego, który podpisem swym stwierdza wiarygodność zgłoszonych danych.

Formularze te zostały opracowane przez Urząd Przemysłowy specjalnie dla celu rejestracji przedsiębiorstw i zostaną poszczególnym związkom rozdane w odpowiedniej ilości.

Po wypełnieniu tych formularzy dla swych członków i załączeniu do nich dokumentów, przewidzianych w rozporządzeniu o rejestracji, związki dopełnią za swych członków obowiązku zgłoszenia w Urzędzie Przemysłowym I-szej Instancji, gdzie otrzymają potwierdzenie odbioru zgłoszenia.

Przedstawiciele reprezentowanych na konferencji organizacji w ich imieniu propozycję tę przyjęły.

Po dłuższej dyskusji, w toku której omawiano techniczne szczegóły wypełnienia formularzy rejestracyjnych i składania zgłoszeń, konferencję zamknięto.

Zaznaczyć należy, iż niestosujący się do zarządzenia o rejestracji ulegną na mocy art. 126 Ustawy o Prawie Przemysłowym karze grzywny do 1000 złotych lub aresztu do 14 dni.

170,000 osób wybierze nowe władze

Kasy Chorych

W ciągu 10 dni będzie można składać reklamacje

Zarząd Kasy Chorych zwrócił się do kuratora szkolnego z prośbą o zezwolenie na korzystanie z lokali szkolnych podczas wyborów do Kasy Chorych, ponieważ w mieście trudno o większą ilość odpowiednich na ten cel pomieszczeń.

Kuratorjum szkolne zgodziło się na propozycję Kasy i dzięki temu będzie przeszło 100 lokali wyborczych w Łodzi dla ubezpieczonych i 7 lokali dla pracodawców, oraz poza Łodzią po jednym biurze wyborczym w

Zgierz, Aleksandrowie, Tusznynie, Konstancynowie i Rudzie Pabjanickiej.

Biuro reklamacyjnych będzie 27 dla ubezpieczonych i 2 dla pracodawców, przyczem w ciągu 10 dni listy wyborcze wyłożone będą dla przeglądu i ewentualnych reklamacji.

W początku przyszłego tygodnia listy wyborców będą już gotowe i już obecnie wiadomo, że lista głosujących zawierać będzie 170,000 osób, czyli, że na każde biuro wyborcze przypadnie blisko 1,500 głosujących.

Budowa kolonii na Polesiu Konstancynowskim

Sprawa powierzenia robót definitywnie załatwiona

Wczoraj, pod przewodnictwem p. wiceprezydenta Dr. Wielińskiego, odbyło się posiedzenie Magistratu, na którym m. in. omawiano sprawy, związane z rozpoczęciem budowy kolonii mieszkaniowej na Polesiu Konstancynowskim.

Ponieważ jedna z firm, ubiegających się o budowę, mianowicie „Warszawska Spółka Budowlana” nie dopełniła w ustalonym terminie warunków wadjalnych, postanowiono zerwać nawiązane z tą firmą pertraktacje i umawiać z nią nie podpisywać. Jednocześnie uchwalił Magistrat powierzyć budowę czwar tego bloku kolonii mieszkaniowej firmie łódzkiej „L. Tyller”, która zgodziła się uprzednio

na obniżenie ceny jednostkowej budowy z 33,15 zł. do 32 zł. W ten sposób—dwa bloki kolonii budowane będą przez firmę „Krajowe Towarzystwo Budowlane” (Katebe), zaś dwa pozostałe — przez firmę „L. Tyller”. Tej ostatniej powierzono również budowę pomieszczenia gospodarczego kosztem około zł. 4.800 dla urzędników miejskich, którzy nadzorować będą roboty budowlane na Polesiu Konstancynowskim.

Tym sposobem sprawa powierzenia robót budowlanych przy kolonii mieszkaniowej została ostatecznie załatwiona i prace na Polesiu Konstancynowskim będą mogły być rozpoczęte w całej rozciągłości.

Podwórka czyste — sklepy brudne

oto wynik inspekcji sanitarnej

przeprowadzonej na terenie III i IV komisariatu

W dniu wczorajszym przedstawiciele Komendy Policji m. Łodzi dokonali inspekcji sanitarnej na terenie Komisariatów III i IV. Inspekcja wykazała, że stan sanitarny posesyj podniósł się znacznie, szczególnie w ustępach panuje wzorowa niemal czystość.

Fatalnie natomiast przedstawiają się warunki sanitarno-higieniczne w sklepach spożywczych, w których pomimo wielokrotnych

rozporządzeń i napomnień władz policyjnych, artykuły żywnościowe nie są zabezpieczone specjalnymi siatkami, sama sprzedaż zaś odbywa się w sposób wysoce niehigieniczny. W związku z tem sporządzono protokół wielu właścicielom sklepów kolonjalnych.

W ciągu dni najbliższych Komenda Policji przeprowadzi dalsze inspekcje sanitarne na terenie innych komisariatów.

Ostrzeżenie.

W niedzielę, dnia 5-go sierpnia r. b. na ul. Zgierskiej na odcinku między ul. Jasną a Chrobrego zgubiono

**Kwitarzusz inkasowy prenumeraty
od № 4301 do № 4400**

Ostrzegamy naszych P. T. Prenumeratorów przed ewentualnem wpłacaniem pieniędzy za powyższymi kwitami.

Laskawy znalazca proszony jest o zwrot kwitarzusa do Administracji „Hasła”, Al. Kościuszki 73, za wynagrodzeniem.

Za kilka dni

odbędzie się konferencja w sprawie zakazu pracy nocnej

Jak się dowiadujemy konferencja w sprawie zakazu pracy nocnej w przemyśle włókienniczym, w której wezmą udział przedstawiciele przemysłu, związków zawodowych i funduszu bezrobocia odbędzie się po powrocie z urlopu okręgowego inspektora pracy pana Wojtkiewicza. Powrót p. inspektora Wojtkiewicza nastąpi w przyszłym tygodniu.

Opieka nad młodzieżą

Rola nauczycielstwa poza szkołą

Władze szkolne mają wydać w najbliższych dniach zarządzenie w sprawie opieki nad młodzieżą szkolną poza szkołą.

Opieka ta dotyczyć będzie dziatwy szkolnej młodszych klas i ma na celu uchronienie dzieci od przedwczesnej dojrzałości w niektórych przejawach życia, oraz uchronienie jej od szkodliwych wpływów zepsutych jednostek i dzieci ulicy.

W myśl tego zarządzenia, rola nauczyciela nie skończy się z chwilą usłyszenia ostatniego dzwonka szkolnego, lecz nauczyciele interesować się będą życiem młodzieży poza szkołą i starać się będą zająć jej wolny od odrabiania lekcji czas różnemi godziewmi rozrywkami, teatrem, pogadankami, odczytami i sportem.

Szpital w Aleksandrowie

przekazany miastu

Starostwo łódzkie komunikuje nam, że wydział powiatowy postanowił przekazać szpital w Aleksandrowie samorządowi miejskiemu wychodząc z założenia, że obowiązek utrzymywania tego rodzaju instytucji winien spoczywać na barkach miasta.

Z tych samych względów przekazano magistratowi m. Konstancynowa izbę odkarżającą i zakład kąpielowy, władze powiatowe natomiast roztoczą intensywniejszą opiekę nad wsią zaniedbaną pod względem higienicznym i sanitarnym. Zakład kąpielowy w Aleksandrowie przeniesiony został na teren gminy wiejskiej.

Strajk w Aleksandrowie

W dniu 7-ym b. m. w Aleksandrowie, wybuchł strajk na tle ekonomicznym. Robotnicy budowlani żądają podwyższenia zapłaty z 5 złotych na 6 złotych. Ogółem strajkuje 30 robotników.

Przebieg strajku spokojny.

**Przechodząc ulicę,
patrz pilnie**

a unikniesz kalekotwa a nawet i śmierci.

Co usłyszymy dziś przez radio

(Program warszawski, fala Tiffi)

- CZWARTEK, 9 sierpnia.
13.00—13.10 Sygnał czasu, hejnał z Wiaty Marjackiej w Krakowie, komunikat lotniczo-meteorologiczny.
13.10—15.00 Przerwa.
15.00—15.20 Komunikaty: meteorologiczny, gospodarczy, nadprogram.
15.20—17.25 Przerwa.
17.25—17.50 Odczyt p. t. „Znaczenie masażu dla sportowca” (Dział „Sport i wychowanie fizyczne” — wygl. p. Tad. Chrapowicki).
17.50—18.00 Przerwa.
18.00—19.00 Audycja literacka — transmisja z Krakowa.
19.00—19.20 Rozmaitości.
19.20—19.30 Przerwa.
19.30—19.55 Odczyt p. t. „Rejestrowy zastaw rolniczy” (Dział „Rolnictwo”) — wygl. inż. Witold Hoyer.
19.55—20.05 Komunikat rolniczy.
20.05—20.15 Nadprogram, komunikaty.
20.15 Transmisja z Doliny Szwajcarskiej koncertu Orkiestry Filharmonji Warsz., organizowanego wespół z Polskiem Radio. Wykonawcy: Orkiestra pod dyr. Tadeusza Mazurkiewicza i Mieczysław Fliedebaum (skrz.). W programie utwory Czajkowskiego.
22.00—22.05 Sygnał czasu, komunikat lotniczo-meteorologiczny.
22.05—22.20 Komunikaty PAT.
22.20—22.30 Komunikaty: policyjne, sportowe oraz nadprogram.
22.30—23.30 Transmisja muzyki tanecznej.

Kiedy policjant ma prawo strzelać

Nowe przepisy o użyciu broni przez organa służby bezpieczeństwa publicznego

Odprawa kierowników komisariatów u Komendanta P. P.

W dniu wczorajszym Komendant Policji m. Łodzi zarządził odprawę kierowników komisariatów, na której zapoznał ich z nowymi przepisami o użyciu broni przez organa służby bezpieczeństwa, polecając pouczyć odpowiednio podległych im niższych funkcjonariuszy policyjnych.

W myśl nowych przepisów funkcjonariusze policji państwowej uprawnieni są do użycia broni w wypadkach następujących:

W celu odparcia niebezpiecznego napadu lub zamachu, zagrażającego życiu, zdrowiu lub wolności funkcjonariusza lub innych obywateli, albo też w celu przeciwdziałania przedsięwzięciu czynności zamierzających bezpośrednio do takiego napadu lub zamachu.

W razie nieusłuchania wezwania do natychmiastowego odłożenia broni lub innych przedmiotów, których użycie może zagrażać zdrowiu lub życiu funkcjonariusza lub innego obywatela, oraz w razie, ody wezwany po odłożeniu broni lub wspomnianych przedmiotów bez zezwolenia samowolnie je podejmie.

W celu odparcia niebezpiecznego napadu lub zamachu, zagrażającego mieniu publicznemu lub prywatnemu, lub też w celu przeciwdziałania czynności zamierzających bezpośrednio do takiego zamachu lub napadu.

W celu pokonania oporu czynnego udaremniającego przeprowadzenie czynności służbowych, albo też w celu pokonania gwałtu fizycznego, nie mającego charakteru napadu lub zamachu, lecz skierowanego na pozbawienie funkcjonariusza fizycznej możliwości wypełniania obowiązków służby przez usiłowania rozbicia, obeształnienia itp.

W celu udaremnienia ucieczki osoby aresztowanej lub przytrzymanej, co do której funkcjonariusz ma podejrzenie, że jest niebezpiecznym przestępcą.

W celu ujęcia niebezpiecznego przestępcy, który ucieka albo też unieszkodliwiania go, jeżeli zajął stanowisko obronne lub schronił się do kryjówek.

Podczas pełnienia służby wartowniczej lub konwojowej, przeciwko osobie pełniącej lub usiłującej popełnić czyn przestępny zamierzający do uszkodzenia, naruszenia lub uszczuplenia przedmiotu chronionego, lub przeciwko osobie, która nie usłuchała rozkazu wartownika, względnie konwojenta (wydanego w granicach pełnionej służby).

Użycie broni w wypadkach może nastąpić tylko po jednorazowym wezwaniu lub zaniechaniu danej czynności.

Jeżeli ze względu na okoliczności danego wypadku zaniechanie jest niemożliwe użycie broni może nastąpić po jednorazowym wystrzale ostrzegawczym w powietrze.

Przepis powyższy nie ma zastosowania w wypadkach, w których wszelka zwłoka grozi niebezpieczeństwem w życiu funkcjonariusza lub osób trzecich, albo może udaremnąć pościg lub

ujęcie przestępcy, lub grozi klęską żywiołową. Jeśli funkcjonariusze policyjni występują w oddziałach zwartych użycie broni może nastąpić tylko na rozkaz dowódcy oddziału.

Na rozkaz oporu biernego, stawianego przez tłum przy wykonywaniu przez oddział jego obowiązków lub powierzonego mu zadania.

Funkcjonariusz, który użył broni, winien o tem natychmiast donieść władzy przełożonej. Władza przełożona przeprowadza w każ-

dym wypadku użycia broni dochodzenie w celu stwierdzenia, czy użycie było zgodne z przepisami.

Jeżeli użycie broni pociągnęło za sobą śmierć lub uszkodzenie ciała, władza przełożona zawiadamia bezzwłocznie właściwego prokuratora.

Władza przełożona zawiadamia również właściwego prokuratora i o tych wypadkach użycia broni, co do których uważa, że użycie broni nastąpiło wbrew przepisom.

Żebrek wypchany gotówką

Przy nieznanym włóczędze znaleziono 6,000 złotych

Osadzony w areszcie czeka stwierdzenia tożsamości

W dniu wczorajszym uwagę policji w Wieluniu zwrócił jakiś włóczęga, który chodząc od domu do domu żebrał, ponieważ w miejscowej policji żebrak ten nie był znany, zatrzymano go w celu wylegitymowania. Zatrzymany podał się za 54-letniego Jana Brendla, oświadczając, iż żadnych dokumentów przy sobie nie posiada, gdy jednak zamierzano ulokować go w areszcie, wydobyl dowód osobisty na imię i nazwisko Antoniego Rogalskiego.

Podany w dowodzie osobistym rysopis bynajmniej nie zgadzał się z wyglądem żebraka, policjanci zrozumieli, iż mają przed sobą jakiegoś mocno tajemniczego ptaszka.

Poddano go rewizji osobistej i z pośród łachmanów wydobyto 1000 złotych w gotówce oraz 5,000 złotych w wekslach.

Poddany przesłuchaniu żebrak zeznał co następuje:

Właściwe jego imię brzmi Rogalski, na imię ma Antoni i przywędrował do Wielunia z Łodzi, gdzie posiada domek na Bałutach.

Od wielu lat żyje z żebraniny, którą uprawia na prowincji, udając głuchoniemego.

Z użybranych grosików zdołał uciąć sobie parę tysięcy złotych.

Pożycza ludziom pieniądze na wysoki procent i stąd pochodzą znalezione przy nim weksle.

Ze łzami w oczach żebrak, który okazał się bogaczem prosił policjantów, aby oddali mu skonfiskowane weksle i pieniądze i wypuścili go na wolność, proponując im dość sossitą nagrodę.

Funkcjonariusze policyjni jednakże pozostali obojętni na prośby i argumenty żebraka i sporządziwszy protokół, który jako analfabeta podpisał trzema krzyżykami, osadzili go w areszcie, skąd po upływie paru godzin pod eskortą przewieziony został do Łodzi i osadzony w więzieniu przy ulicy Kopernika, do czasu stwierdzenia tożsamości. Rogalski stanie przed sądem, jako oskarżony o włóczęgostwo.

Świt dzień i noc

w kronice policji i pogotowia

Kobieta pod tramwajem. Krwawa bójka. Namietny pijak. Dwa wypadki przy kryciu dachów.

W dniu wczorajszym przed Nr. 92 przy ulicy Kilińskiego wydarzył się tragiczny wypadek. Pod tramwaj linii Nr. 4 dostała się 23-letnia Wiktoria Nowak, zamieszkała przy ul. Sienkiewicza 39, uległa ona dotkliwym pośluczeniom całego ciała, tak, że zaszła potrzeba zawezwania pogotowia ratunkowego. Po udzieleniu pierwszej pomocy lekarz przewiózł poszkodowaną w stanie bardzo osłabionym do domu.

W dniu wczorajszym mieszkańcy domu przy ulicy Nowo-Cegielnianej 34, zaalarmowani zostali ogłosami awantury w mieszkaniu dozorczy tegoż domu, jak się okazało rozegrała się tam krwawa bójka podczas której 28-letnia Marjanna Błaszewska, zamieszkała przy ulicy Zielonej 40 i 34-letnia Katarzyna Chylakowa, dozorczy domu przy ulicy Nowo-Cegielnianej 34, zostały poranione. Zawezwany lekarz pogotowia ratunkowego udzielił im pomocy, zaś posterunkowy Policji Państwowej spisał protokół za zakłócenie spokoju publicznego.

Ze alkohol nie każdemu służy, dowodzi fakt następujący: na polu przy ulicy Srebrzyńskiej 77, przechodnie znaleźli jakiegoś człowieka leżącego w stanie nieprzytomnym. Powiadomiono policję, która zawezwała pogotowie ratunkowe, przybyły lekarz stwierdził zatrucie alkoholem. Zatrutym okazał się 26-letni Robert Gerbs, zamieszkały przy ulicy Cyganka 21, po przepłukaniu żołądka niefortunnego amatora „czystej“ przewieziono do domu.

Wczoraj na terenie posesji zwanej pałacem Herbsta przy zbiegu ulic Emilji i Przędzalnianej wydarzył się tragiczny wypadek. Zajęty przy zakryciu dachu oranżerii w ogrodzie blacharz Kazimierz Sypniewski, zamieszkały przy ulicy Braterskiej 32, w pewnej chwili potknął się i straciwszy równowagę, spadł z wysokości 2-ch pięter, przy czym spadając, uderzył głową o jakiś ostry przedmiot. Nieszczęśliwy robotnik uległ ciężkim potłuczeniom, oraz rozcięciu czaszki. Zawezwany lekarz Kasy Chorych przewiózł go w stanie groźnym do szpitala Małż. Poznańskich.

TEATR LETNI
W OGRODZIE STASZYCA

Dziś i dni następnych do niedzieli włącznie, z powodu wyjazdu artystów na urlop, cztery ostatnie wieczory widowiska rewjowego p. t. „Sami gramy“. Dotychczasowe przedstawienia cieszyły się dużym powodzeniem, zarówno dzięki dobrze ułożonemu programowi jak i doskonałemu wykonaniu pp. artystów z Dąbrowską, Niemirzanką, Puchniewską, Smarówną, Kubińskim, Tatarzkiewiczem, Skorasińskim i Kijowskim (reżyser) na czele. Widowiska uświetniają pierwszorzędną atrakcję tańczeniową w wykonaniu Soboltówny i Wojnara, którzy równocześnie żegnają się z publicznością łódzką, przed wyjazdem zagranicę. Nad częścią muzyczną czuwa znany kapelmistrz Zygmunt Białostocki. Uprzejmieniem wieczoru są audycje radiowe firmy (Radio-Audion) Traugutta 1, jak i kwiaty (firmy Salwa) i cukry (firmy Suchard) — rozdawane przez artystki publiczności.

Początek o godz. 9 wiecz.

Kasa czynna codziennie od godz. 7 wiecz. w parku Staszycza.

LETNI TEATR LIT.-ART. „GONG“
w ogródku Cegielniana 16.

Dziś powtórzenie programu p. t. „Professor Steinach w Łodzi“, który należy niewątpliwie do najbardziej udanych. Publiczność do łez zaśmiewała się na zabawnych skeczach w wykonaniu Skoniecznego, Cybulskiego, Sielańskiego, Sawickiej i Buczyńskiej, którzy tym razem rozpetali prawdziwą orgię śmiechu.

Gongiata, które powróciły z urlopu i nowo-angażowany baletmistrz Cesarski, popisują się w efektywnych numerach tanecznych. — Program ma zapewnione długotrwałe powodzenie.

Codziennie 2 przedstawienia o g. 8 i 10.

Kino DOM LUDOWY
PREJAZD 34 634

Dziś Dziś
Monumentalny film z życia rosyjskiego
Piotr Wielki
Potężny dramat.
W rolach głównych W rolach głównych
genjalny W rolach głównych
artysta **Emil Jannings**
oraz potencjalni ekranu
Dagay Serwaes, Bernard Goetzko i Bassermann
Reżyserja słynn. Dymitra Buchowieckiego
Ceny miejsc: W dni powszednie na wszystkie seanse, zaś w sobotę, niedzielę i święta od godz. 1—3 pp. I m. 75 gr., II. 40 gr. III. 30 gr.
W sobotę, niedzielę i święta od godz. 3 pp. I miejsce 90 gr., II. m. 50 gr., III. m. 40 gr.

HASŁO SPORTOWE

20-LETNI JUBILEUSZ Ł. K. S.

będzie prawdziwą Olimpiadą dla Łodzi

W dniach od 9 do 16 września r. b. najżywoćniejszy klub sportowy w Łodzi Ł. K. S. obchodzić będzie uroczystości 20-lecia istnienia. Dziś jeszcze pamiętamy jubileusz 15-letnia Ł. K. S. i związane z tą uroczystością zawody sportowe. Wszystkie podówczas sekcje wykazały swe wyczyny, Ł. K. S. gościł drużynę zagraniczną i t. d. W ciągu 4 lat pracy nad sobą dziś Ł. K. S. doszedł do rewelacyjnych wyników. Jubileusz 20-lecia wykaże wreszcie Łodzi sportowej, jaki silny jest sport. Na program bowiem jubileuszu złożą się zawody we wszystkich gałęziach sportu. Z meczów piłkarskich dotychczas notujemy za-

wody 9 września z Wartą i 16 września z Legją. Program innych sportów zostanie skompletowany w dniach najbliższych. Dotychczas wiemy jednak, że Ł. K. S. pragnie zorganizować prawdziwą Olimpiadę w Łodzi, gdyż tor kolarski zostanie po raz pierwszy oddany do użytku zawodnikom, pływalnia zostanie najprawdopodobniej wykończona, gdyż obecnie już rozpoczynają się roboty żelazobetonowe, bieżnia, skocznia, rzutnia i t. d. zostają dostosowane do nowoczesnych wymogów.

W skład komitetu jubileuszowego weszli: Krachulec przewodniczący, Kordasz, Goliński, Łukasiewicz, Lubawski, Jos i Lange,

Trener olimpijski Norling

przybywa do Łodzi

Łódź, miasto kominów, zrozumiało wreszcie, że wychowanie fizyczne społeczeństwa osiąga się nie przez zabawę w sport, lecz przez trwałe ćwiczenia mięśni, zaprawy organizmu i t. d. Stąd taki dziś olbrzymi pęd do królowej sportów, lekkiej atletyki.

Przy każdym klubie sportowym, szkole czy fabryce powstają jak grzyby sekcje lekkoatletyczne.

Łódź dziś liczy kilka tysięcy zawodników uprawiających ćwiczenia / lekkoatletyczne. Brak jednak trenerów i fachowców w tej dziedzinie. Ł. O. Z. L. A., na czele którego

stoi wskrzesiciel lekkiej atletyki w Łodzi p. Aleksander Kordasz robi wszystko, by pracę skoordynować, by skierować ją na właściwe tory. W tym celu Ł. O. Z. L. A. zażądał przysłania do Łodzi na 1 miesiąc słynnego trenera Norlinga, który przybywa do Łodzi w czasie od 15 sierpnia do 15 września. W tym terminie odbywać się będą wspólne zawody lekkoatletyczne dla wszystkich klubów sportowych, chętnych pań i panów. Zawodnicy dobrze zapowiadający się, zostaną wcieleni do specjalnych grup, gdzie zostaną przygotowani do zawodów o mistrzostwo.

OGŁOSZENIA

do wszystkich pism w Polsce i zagranicą przyjmuje i zatapia na najkorzystniejszych warunkach

Polska Agencja Telegraficzna

Łódź, Zielona 8a. Tel. 111 i 15-24

Wydział Ogłoszeń

Polskiej Agencji Telegraficznej
przyjmuje na miejscu w Łodzi obowiązkowe ogłoszenia dla „Monitora Polskiego“, „Dziennika Urzędowego Min. Skarbu“ i wszystkich innych wydawnictw.

Drobne ogłoszenia

o zagubionych dokumentach, mające się ukazać w „Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego“ lub w „Monitorze Polskim“ przyjmowane są tylko w wydziale ogłoszeń Polskiej Agencji Telegraficznej w Łodzi.

Chłopi podpalili las przez zemstę

Onegdaj w nocy wynikł groźny pożar w lesie państwowym w obrębie Temczyki nadleśnictwa Braszewice pod Wieluniem. Pastwą pożaru padło kilka morgów zagajnika. Jak twierdzą władze leśnicze, pożar powstał wskutek podpalenia lasu przez chłopów, którym zabroniono zbierać jagody. Władze policyjne prowadzą energiczne dochodzenie.

Polsko-niemiecki handel drzewny

Za cztery niespełna miesiące wygasa zawarta w roku ubiegłym umowa drzewna polsko-niemiecka; w razie niezawarcia nowego układu wkroczylibyśmy w dziedzinie handlu drzewnego w stan beztraktatowy. Niemcy są najważniejszym rynkiem zbytu dla naszego drzewa i dlatego sprawa stosunków z nimi budzi u nas zrozumiałe zainteresowanie. Jesteśmy już w posiadaniu dokładnych danych, stwierdzających jak ułożyły się stosunki te w ciągu pierwszego półrocza 1928 roku. Mają one niewątpliwie duże znaczenie dla wyjaśnienia wartości umowy z roku 1927 oraz dla wyciągnięcia wniosków na przyszłość. Naprzód jednak kilka słów o rynku niemieckim.

W roku 1926 pochłonięto on 54,3 milj. q. drzewa zagranicznego, w roku 1927 84,2 milj. q. Najważniejsze grupy w przywozie do Niemiec stanowiły w roku 1926: drewno okrągłe 34 procent, tarte 18 procent, papierówka 34 procent.

W roku 1927 drewno okrągłe 41 procent, tarte 6 procent, papierówka 23 procent. Inne artykuły, jak kopalniaki, podkłady, klepki i t. d. odgrywały w wwozie niemieckim rolę nierównie mniejszą.

Jak widać już z tego zestawienia rynek niemiecki stanowi teren zbytu zarówno dla surowca, jak i dla półfabrykatu, t. j. tartacy (w przeciwieństwie do angielskiego), przyczem Niemcy dążą do nadania mu charakteru surowcowego, rozwijając jednocześnie w szybkim tempie nowe ośrodki przemysłu tartaczno — Szczecin i Królewiec, które mają im zastąpić utracone (Bydgoszcz i Kłajpedę).

Niestety Polska dostarcza właśnie w pierwszym rzedzie surowca dla przemysłu tartaczno w całości Niemczech oraz dla przemysłu papierniczego i celulozowego w Prusach Wschodnich. Jak ważnym producentem drzewa dla Niemiec jest Polska, wskazują cyfry. W roku 1926 przywóz Polski stanowił 42 procent, zaś w 1927 roku 40 procent całkowitego przywozu niemieckiego. W tych warunkach, jeśli uznać trzeba znaczną zależność polskiej produkcji od rynku niemieckiego, jasnym jest, że istnieje również zależność odwrotna i że wobec tego w współzawodnictwie przemysłu polskiego i niemieckiego na rynku niemieckim Polska nie jest kontrahentem zdanym na łaskę lub niefaszkę strony przeciwnej.

Handel polsko-niemiecki w pierwszym półroczu roku bieżącego jest szczególnie ciekawy, obejmuje bowiem dłuższy okres, w którym stosunki wymienne rozwijały się pod wpływem umowy drzewnej zwłaszcza, że maj i czerwiec są już zwykle okresem znacznego bzywienia handlu drzewem.

Zestawimy dane za pierwsze półrocze bieżącego roku z takimiż danymi z roku ubiegłego na podstawie niemieckiej statystyki handlu zagranicznego.

Przywieziono do Niemiec w tys. q.:			
Miękkiego drewna nieobrobionego:			
	1.6. 1927	1.6. 1928	
ogółem	15,819	15,201	
z Polski	9,151	5,835	
Tartego drewna miękkiego:			
	1.6. 1927	1.6. 1928	
ogółem	6,573	10,268	
z Polski	1,027	2,232	

Dodać należy, że eksport papierówki, podkładów oraz kopalniaków zmalał w porównaniu z r. ub. Ogólne zatem rozmiary przywozu z Polski do Niemiec zmniejszyły się, jakkolwiek wobec wzrostu cen wartość wywozu naszego nie ucierpiała, wzrastając nawet w ważniejszych tych pozycjach, jak to wskazuje nasza statystyka handlu zagranicznego. Skurczył się ilościowo wywóz drewna nieobrobionego, co nie jest zjawiskiem ujemnym, skoro zmniejszenie to nie odbiło się jednocześnie na wywozie tartacy. Wywóz miękkiego materiału tartego (twardy ma znaczenie znikome) wzrósł w stosunku cokolwiek tylko większym niż ogólny przywóz materiałów tartych do Niemiec. Jest to dowodem, że zdolność konkurencyjna naszego tartacznictwa przy obecnym poziomie ochrony celnej w Niemczech jest dość ograniczona. Ciekawiej przedstawia się ostatni miesiąc czerwiec, jako obraz ryneków w pełni sezonu. Przywóz miękkiego drewna iglastego jest cokolwiek mniejszy, niż w roku ubiegłym (2049 tys. q. przy 2449 tys. q. w roku ubiegłym). Na Polskę przypada 272 tys. q., przyczem wyprzedzają nas Czechosłowacja i Austria. Przywóz miękkiego drewna liściastego zmniejszył się również (293 tys. q. przy 374 tys. q. w roku ub.) . Tutaj Polska ze swymi 120 tys. q. zajmuje wśród państw europejskich bezkonkurencyjne pierwsze miejsce. Przytoczone przed chwilą cyfry wskazują, że ogólne natężenie przywozu surowca do Niemiec osłabło. Stan ten jest odbiciem zmniejszenia się ruchu w niemieckim przemyśle tartaczno. Inaczej przedstawia się sytuacja w materiale tartym. Przywóz materiału szpilkowego wyniósł w czerwcu 1857 tys. q., t. j. około 4-ej części ogólnego dowozu i w tym dziale najsilniejszym konkurentami naszymi są: Austria i Czechosłowacja; przywóz ze Szwecji i Finlandji nie osiągnął jeszcze swego poważniejszego natężenia. W drzewie tartym liściastym najpoważniejszym dostawcą jest Francja. W tej więc dziedzinie w zakresie posiadanych przez nas gatunków jesteśmy bezkonkurencyjni.

Na rynku niem. zapotrzebowanie drewna w r. ub. było nieznaczne, jakkolwiek ostatnio nastąpiło w ruchu budowlanym pewne ożywienie. O ile sądzić można z najnowszych danych, tartaki niemieckie ujawniają ostatnio znacznie słabszą zdolność konkurencyjną, niż można się tego spodziewać na podstawie danych z okresu zimowego. Wynikiem tego jest zwiększony dowóz drewna tartego zagranicznego, przedewszystkiem austriackiego i czeskiego. Popyt na drewno okrągłe zmniejszył się, wobec czego ceny mają na rynku niemieckim tendencję w dalszym ciągu zniżkową. Ostatnio sygnalizują pewne zwiększenie dowozu tartacy fińskiej i szwedzkiej na zachodnie rynki niemieckie, do których jednak artykuły polskie z powodzeniem docierają. Jak z tego wynika, najważniejszymi konkurentami naszymi na rynku niemieckim są obecnie Austria i Czechosłowacja, z którymi przedewszystkiem liczyć się wypadnie w najbliższym okresie.

Imponujący udział zagranicy w Targach Wschodnich

Udział zagranicznych wystawców w tegorocznych „Targach Wschodnich” we Lwowie będzie bardzo liczny. Złożył się na to cały szereg okoliczności, a w pierwszym rzedzie pomyślna konjunktura w życiu gospodarczym polskiem, która powoduje wzmocnienie siły na bywcejszej ludności i która wysuwa duże możliwości zbytu dla zagranicznych producentów i kupców. Jedną z najpoważniejszych grup za granicznych na tegorocznych Targach Wschodnich będzie grupa przemysłu francuskiego, dla której eksponatów zamówiono już około 400 mtr. kw. powierzchni wystawowej. — Oprócz wyrobów włókienniczych Francuzi przywiezła na tegoroczne Targi Wschodnie głównie eksponaty swego wysoko rozwiniętego przemysłu automobilowego oraz przemysłu maszynowego.

Silną będzie również grupa austriacka, która zajmie około 500 mtr. kwadr.

Grupa grecka organizowana przy energicznym współdziałaniu dyrektora izby polsko-greckiej w Atenach p. Al. Słiżińskiego, wystawi wina greckie, koryntki i słodycze.

Państwowy Instytut Zakładów Koryntkowych w Atenach wystąpi w grupie tej bardzo okazale. Rokowania sfinalizowane zostaną również z Szwecją, Włochami i Bułgarią.

Wszystkie te grupy połączone będą z wybieżkami przedstawicieli życia gospodarczego poszczególnych reprezentowanych na Targach Państw. Konferencje, jakie z okazji tej odbędą się, przyczynią się do uregulowania bezpośrednich stosunków handlowych Polski z krajami traktatowymi z pominięciem pośrednictwa państw trzecich. Jeżeli dodać wreszcie, że bardzo liczne zgłoszenia wystawców zarówno zbiorowe jak i indywidualne, reprezentujących główne działy eksportowej produkcji napływają z Belgji, Czechosłowacji, Danji, Szwajcarii, Węgier, Holandji, Egiptu, Jugosławji i Niemiec, wówczas zdamy sobie sprawę ze świetnych wyjątkowo perspektyw i możliwości tegorocznych VIII Międzynarodowych Targów Wschodnich we Lwowie, które odbędą się w dniach od 2 do 12 września r. b.

Propaganda eksportu polskiego do Ameryki Południowej

Towarzystwo Chargeurs-Réunis, które utworzyło stałą komunikację okrętową między Gdynią i portami południowej Ameryki, komunikuje, że na statkach swych „Krakus” i „Światowid” oddaje bezpłatnie do dyspozycji polskich sfer gospodarczych szafki reklamowe.

Szafki te znajdujące się w korytarzach

statku są następującej wielkości:

długość	240 cm.
wysokość	200 cm.
głębokość	40 cm.

Zainteresowane powyższą sprawą firmy zechcą się zgłaszać do Towarzystwa Transportowego Worms et Cie — Warszawa, ul. Królewska 10. 1283

Narzędzia rolnicze dla emigrantów polskich w Brazylii

Zapotrzebowanie na narzędzia rolnicze wśród Polonji brazylijskiej stale wzrasta. Rolnicy-Polacy przestają stosować prymitywne sposoby uprawiania ziemi zapomocą wypalania i stosują coraz więcej narzędzia rolnicze. Wykorzystują to firmy niemieckie i czeskosłowackie, dostarczając polskim emigrantom pługów. Jedną z pierwszych była firma niemiecka Fernando Hackvadł et Co, Sattig Ltd. w San Paulo, posiadająca również oddział w Kurytybie. Firmy czeskie również posiadają własną reprezentację w Kurytybie, na czele której stoi p. J. Hajek, jednocześnie konsul czeskosłowacki.

Dzięki dużej energii i sprężystości wspomnianego, pługi czeskie nabywane są w dużych ilościach przez emigrantów polskich. Narzędzia rolnicze polskie dostarczane z Polski ustepują jednak pod względem trwałości materiału i wykonania wyrobom niemieckim i czeskim. Szczególnie, jeśli chodzi o pługi, to muszą one być bardzo trwałe i wykonane ze stali wobec tego, że orze się niemi grunt bardzo ciężki, pełen kamieni, korzeni i pniaków. Ostatnio powstała w Kurytybie polska firma „Societade Importadora Limitada” pod kie-

rownictwem p. Ignacego Kasprowicza. Posiada ona na składzie narzędzia rolnicze firm polskich.

GIEŁDY

OFICJALNA GIEŁDA WARSZAWSKA.
Warszawa, dnia 8 sierpnia 1928 r.
AKCJE.

Dolarówka	— 90
Bank Polski	— 179,50
Bank Handlowy	— 117
Bank Dyskontowy	— 134,50
Bank Zw. Sp. Zarob.	— 82
Cukier	— 60,50
Firlej	— 67
Węgiel	— 97,50
Lilpop	— 40
Modrzejów	— 42,50
Starachowice	— 53,50
Borkowski	— 15,5
Spirytus	— 38

Tendencja przeważnie słabsza.
Kurs urzędowy 1 grama czystego złota równa się 59244. Kurs obliczeniowy 100. w złocie równa się 172. Dolar w obrotach prywatnych 8,88 Rubel złoty 4,63½ Rubel srebrny 295. Ruble w bilonie ros. 135

KINO TEATR

CZARY

Dziś i dni następnych!

Wielki szlagier filmowy według powieści E. MARLITTA

„TRAGEDIA PANNY”

p. t.

W ROLACH GŁÓWNYCH:

MARCELLA ALBANI, Frida Richard, HANS MIERENDORF, Antoni Pointner

NADPROGRAM: Komedja amerykańska w 2-ch aktach.

Ostatnie 2 seansy — Kino w Ogrodzie. Na pierwszy seans wszystkie miejsca po 50 gr.

Dlaczego Leon XIII nie przyjął cesarzowej Eugenji?

(Z dziejów wizyty Loubeta na Kwirynale)

Interesującą informację polityczną zamieszcza b. ambasador francuski Mauryce Paleologue w wydanych świeżo „Rozmowach z cesarzką Eugenią”. Odnosi się ona do historii odwiedzin Prezydenta Rzeczypospolitej francuskiej Loubeta u króla włoskiego w Rzymie w roku 1903. Jak wiadomo, odwiedziły te wywołały zerwanie stosunków między Watykanem a Francją. Cesarzowa Eugenia, wdowa po Napoleonie III, przybyła w owym roku do Paryża i wezwawszy swego przyjaciela Paleologue'a prosiła go, by zawiadomił Prezydenta Loubeta i ministra spraw zagranicznych Delcassego o przebiegu i wyniku jej starań o audjencję u Papieża Leona XIII-go. Cesarzowa — według tego opowiadania — udała się incognito do Rzymu i poprosiła o posłuchanie u Leona XIII, do którego, jako gorliwa katoliczka, żywiła uczucie uwielbienia. Ku swemu zdumieniu otrzymała za pośrednictwem pewnego kardynała francuskiego odpowiedź, że Ojciec św. nie może jej przyjąć.

— Dlaczego? — zapytała cesarzowa...

— Gdyż W. Cesarzowa Mość złożyła w roku 1876 wizytę następcy tronu włoskiego Humbertowi na Kwirynale; dla każdego zaś władcy katolickiego, który idzie na Kwirynal, są bramy Watykanu zamknięte.

Nadaremnie cesarzowa protestowała przeciw temu postanowieniu, przypominała swoje i swego męża zasługi dla Stolicy św. (Napoleon III posłał wojska do Rzymu, by nie dopuścić do okupacji włoskiej), wykazywała, że gdy w roku 1876 po wizycie u Piusa IX, odwiedziła także księcia Humberta, to nikt jej tego nie wziął za złe. Kardynał odpowiedział, że decyzja Papieża jest nieodwołalna, i tu podał ciekawy szczegół. Oto prezydent Loubet ma zamiar odwiedzić króla Wiktora Emanuela w Rzymie. Odwiedzi tam Papieża za obrazę dla Stolicy św. i nie chce przez przyjęcie cesarzowej Eugenji stworzyć precedensu na korzyść prez. Loubeta. Papież nie przyjmie również prezydenta Republiki Francuskiej, jeśli ten odwiedzi króla włoskiego, zaborcę Rzymu.

Cesarzowa zwróciła na to uwagę, że prezydent jest wybierany na lat kilka i nie jest monarchą z łaski Bożej, nie odnoszą się więc do niego obowiązki moralne, jakich przestrzegają musyrykatolicki król Hiszpanji lub apostolski król Węgier. Prez. Loubet musi przytem króla rewizytować i świat nie zrozumiałby tego, że protestancki monarcha może składać wizyty w Kwirynale, a katolicki nie może. Kardynał odrzekł na to, że Pa-

pież rozważył przed sobą wszystkie argumenty pro i contra.

Treść tych wynurzeń cesarzowej Paleologue powtórzył Loubetowi i Delcassemu. Delcasse zaważał wówczas:

— Co nas obchodzi spór między Papieżem a królem włoskim? Włochy są mocarstwem i nie możemy się narażać na ich nieprzyjaźń.

Zarówno Loubet, jak i Delcasse przesłali b. cesarzowej serdeczne podziękowanie za informację, które ich zorientowały co do poglądów Leona XIII (wtedy już ciężko chorego). Delcasse chciał nawet osobiście cesarzo-

wej podziękować. Byłoby to wypadek niezwykły: wizyta republikańskiego ministra u straconej z tronu cesarzowej. Cesarzowa była głęboko wzruszona gestem Delcassego. Wskazując przez okno na ogród Tuillerji, rzekła:

— Jestem szczęśliwa, że mogłam wyrazić przysługę rządowi francuskiemu. Odkąd nie mieszkam tam (w Tuillerjach), nie mam sposobności służyć Francji.

Powyższe rewelacje Paleologue'a świadczą, że składając wizytę królowi włoskiemu w Rzymie, prez. Loubet wiedział dobrze, jakie wizyta pociągnie za sobą następstwa w stosunkach ze Stolicą św.

Wino, Kobieta... strzał

Krwawa tragedia kochanków

Przed kilku miesiącami w jednym z miast słowackich zamordowano młodego i bogatego właściciela młynów, Arpada Dienera.

Podejrzanie padło od razu na przyjaciółkę zamordowanego 26-letnią złotowłosą, uroczą Frydę Szustek.

Panna Szustek często pokazywała się w towarzystwie Dienera, a ostatnio zamieszkała razem z nim w hotelu i zameldowała się jako jego żona.

Po zamordowaniu Dienera zniknęła bez śladu. Poszukiwano jej bezskutecznie przez kilka miesięcy. Najzdolniejsi detektywi nie mogli wykryć, gdzie się podziała ta piękna blondynka, która odebrała swemu kochankowi życie siedmioma strzałami z rewolweru.

Widziano ją raz w Budapeszcie, potem w Berlinie, kiedy indziej w Wiedniu, ale ująć jej nie zdołano. Umiała się przenosić z miejsca na miejsce tak zręcznie, że zawsze policja traciła jej ślad.

Uplynęło pięć miesięcy, gdy nagle brat morderczyni otrzymał od niej list. Wkrótce potem aresztowano Frydę Szustek w małym miasteczku w Czechach.

Obecnie piękna Fryda znajduje się w więzieniu w Trenczynie.

Zeznała ona na śledztwie, że w owym hotelu, gdzie rozebrała się krwawa tragedia, miało się odbyć ostatnie spotkanie kochan-

ków, albowiem Diener chciał zerwać stosunek miłosny ze swą przyjaciółką.

— Mielismy pożegnać się — opowiada złotowłosa morderczyni. Piliśmy wino i rozmawialiśmy o przyszłości. Nagle napół już uśpiona posłyszałam strzał... Mój przyjaciel tarzał się w kałuży krwi wśród strasznych cierpień... Jego chrypliwe rżenie przejmowało mnie grozą i nieopisaną litością... Nie wiem dzisiaj dobrze, jak się to wszystko stało. Nie wiem też w jaki sposób jego rewolwer znalazł się w mojej dłoni... Strzeliłam kilka razy, aby skrócić mękę nieszczęsnego... Potem przerażona zebrałam szybko moje rzeczy i ucieklam...

— Dlaczego pani nie wezwała pomocy, jeźli przyjaciel pani popełnił samobójstwo?

— Uczyniłam to, ale nikt mnie nie słyszał.

— Czemu nie wybiegła pani na korytarz?

— Nie miałam siły, aby dobiec do drzwi...

— To dziwne — rzecze sędzia śledczy — że wystarczyło pani energii, aby strzelić siedem razy do swego przyjaciela, a potem zabrakło siły do otwarcia drzwi...

Złotowłosa zabójczyni milczy... Nie chce się przyznać, że zamordowała kochanka, ponieważ zamierzała ją porzucić... Śledztwo jednakowoż ustaliło już, iż Fryda pragnęła poślubić Dienera, który nietylko, że nie chciał się z nią ożenić, ale postanowił zerwać z nią ostatecznie...

POLICJANT na straży cnoty

Historja z 1001 niewierności małżeńskiej

W Zagorze w Bułgarii zdarzyła się osobliwa tragikomiczna historja.

Przed kilku miesiącami bogaty złotnik nazwiskiem Pechotrolny, liczący już lat 74 poślubił pomimo podeszłego wieku 24-letnią piękną dziewczynę.

Pożycie tej niedobranej pod względem wieku pary małżeńskiej nie było oczywiście zbyt szczęśliwe.

Młoda mężatka wpadła w melancholię i często wspominała o tem że zamierza odebrać sobie życie.

Wreszcie pewnego dnia znaleziono młodą kobietę leżącą bez przytomności — zatrutą gazem świetlnym.

Samobójczynię przywrócono do życia, ale nie zdołano natchnąć jej ochotą do dalszego bytowania na ziemi przy boku starego męża.

Zona złotnika zapowiedziała, że absolutnie nie zaniecha planów samobójczych.

Mąż w śmiertelnej trwodze o życie młodej pięknej żony wpadł na pomysł oddania jej pod dozór policyjny.

Opłacał on specjalnego policjanta, który co noc miał czuwać u drzwi jego żony, aby zdenerwowana kobieta nie zrobiła sobie nic złego.

Ta opieka policyjna, hojnie opłacana zdawała się dobrze wpływać na stan zdrowia i nerwów młodej kobiety, stała się weselszą i rzadziej mówiła o samobójstwie.

Pewnego dnia złotnik zdziwiony tem, że żona jego pomimo dosyć spóźnionej godziny nie wstała jeszcze, wszedł do jej sypialni i o zgrozo... ujrzał ją w objęciach młodego policjanta, który tej nocy pełnił straż u drzwi.

Przyszło do strasznej awantury, podczas której policjant pobił pana domu. Nie przestając na tem stróż bezpieczeństwa zrobił doniesienie, że znieważono go w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

Dyrektor policji, chcąc uniknąć skandalu, kazał wprawdzie swemu podwładnemu cofnąć skargę, ale złotnik z Zagory będzie zmuszony odtąd sam czuwać nad swoją żoną.

Przez nieostrożność z ogniem własnymi rękoma pozbawiamy nasze rodziny dachu nad głową, a siebie samych — warsztatów pracy.

Harry Millard Lynch

Przedruk wzbroniony 3)

Wołanie wśród nocy

— No widzisz? — rzekł spokojnie Haynes. — Dziwisz się teraz, że jestem trochę nie w swoim sosie?

— Czy to trwa tak cały czas, stale?

— Prawie — i to jest najgorsze, bo nie mogę spać. Kiedy chcę zasnąć, zaczyna się dzieć rozmaite rzeczy i naturalnie, niema mowy o wypoczynku.

— Co naprzykład?

— O, rozmaicie. Głupie historie, coprawda. Wszystkie kurki odkręcone, czaszka i piszczele narysowane na drzwiach, zdechły kot w pokoju i t. p. Początkowo zaciekawiło mnie to, ale następnie człowiek wpada we wściekłość, bo cała historja zaczyna się robić niezrozumiałą, bezcelową, człowiek staje się zmęczony, obojętny i zarazem przestraszony. A to jest przecież mój dom, i ktoś urządził tę całą hecę celowo, zadając sobie dużo trudu. Chciałbym rozwiązać tę zagadkę.

— Tymczasem były to tylko jakby duchy — powiedziałem.

— Prawie. Wprawdzie strzelano do mnie 3 trzy razy i raz uderzono w ciemnościach — lekko — zwykle drapanie. Ale to nic nie znaczy... Gdyby rzeczywiście chcieli mnie zabić, to miałiby już tyle okazji...

— Wygląda to więc na próbę teroru — zaryzykowałem.

— Jeżeli tak, to próba doskonale się udała. Jestem i wystraszony i mocno zmęczony. Tu nastąpił długi jęk z hallu, łoskot, który wstrząsnął całym domem — i krzyk.

— Towarzystwo jest więc na dole, Bill? Zejdźmy?

— Poczekajmy — zaoponowałem. — Spodziewają się prawdopodobnie, że zbiegniemy w pośpiechu.

Czekaliśmy, zdawało się — bez końca — w absolutnej ciszy. W końcu, ponieważ nie pozostawało nic innego do zrobienia zesłisłmy na dół.

Nikogo tu nie było, zresztą nie spodziewaliśmy się tu zastać kogokolwiek. Wielki dębony stół był przewrócony i to wszystko. Podnieśliśmy go w milczeniu i usiedliśmy.

Haynes odezwał się:

— Nie chcę robić daleko idących przypuszczeń, lecz zdaje mi się, Bill, że nasze duchy są tam — wskazał na dwoje drzwi, wychodzących na galerję. Widzieliśmy je doskonale z naszych foteli i były zamknięte.

— Kiedy przeszukiwaliśmy cały dom przed kilkoma minutami, pozostawiliśmy te drzwi otwarte.

— Zdaje mi się, że ktoś tam jest, chowa się.

— Musieliśmy kogoś spłoszyć, zesłisłmy na dół w nieodpowiedniej chwili. Ktoś wpadł do jednego z tych pokoi i zamknął drzwi.

— Ktoś, albo kilku kłosów, bo hałasowali, jak cały bataljon.

— Właśnie, właśnie — on albo oni.

Nie chciałem mówić Dougowi, lecz zrobiłem pewne odkrycie. W górnym hallu przypadkowo znalazłem damski zegarek, małą drobnotką platynową i wsunąłem go do kieszeni. Takie zegarki są dość pospolite, lecz ten nigdy nie należał do Douga, lub któregoś z poprzednich jego gości, bowiem chodził jeszcze.

Widocznie składała nam wizytę kobieta, chociaż kobieta nie mogłaby przewrócić stołu.

III.

Para zamkniętych drzwi i poza nimi coś groźnego. Haynes patrzył na mnie spokojnie.

— Czy umiesz prowadzić motorówkę, Bill?

— Motorówkę? Tak, ale dlaczego?

— Prześlizgnij się do przystani i jedź na stację. Południowy pociąg przechodzi tędy o świcie.

— A ty będziesz siedział tutaj i obserwował drzwi — sam?

— Zdaje mi się, że to będzie mój los, a ponieważ nasi przyjaciele okopali się, przypuszczam, że zamierzają spłacać nowego figla.

Namyslałem się.

— Słuchaj no Doug, wyciągam wnioski zbyt pośpiesznie. Drzwi mógł zatrzaskać pociąg — przecież jest silny wiatr.

— Naturalnie, to możliwe.

— A ten twój Indjanin, o którym mówiłeś — gdzie on jest?

— Charley Chin? Onby się nie chował!

— A więc możemy ich przyłapać. Miejmy nadzieję, że oni są z krwi i z ciała.

— Strzelali do mnie cztery razy, to coś znaczy.

— Kiepscy strzelcy! Już chciałem wejść na górę, gdy przyszła mi do głowy nowa myśl. Haynes zaproponował, abym odjechał na motorówkę. Moze za tą całą historją kryje się coś więcej, aniżeli mogłem dotychczas widzieć lub słyszeć; może Haynes nie powiedział mi wszystkiego. Nie widziałem go przecież pięć lat, a tu znalazłem zegarek damski...

— W co się wplątałeś, powiedz stary? — spytałem.

— Nie rozumiem cię, Bill.

— Naturalnie nic nie ukradłeś, gdyż jesteś już nieprzyzwyczajony bogaty. Jeżeli to jest zemsta jakiegoś rogatego męża, to gadaj. Jeżeliś kogo zabił, no to mów również; nie potrzebujesz się ze mną oceremonjować. Jeżeli chcesz ukryć coś przede mną, to także mów otwarcie.

— Słuchaj Bill — Odparł Haynes. — Ktoś stara się mnie naszazyc, a ja nie wiem — dlaczego. Ktoś szaleje w tym domu, już 3 dni i 3 noce, również nie wiem poco? Ktoś jest za jednemi lub obydwoma drzwiami teraz i to wszystko co wiem. Czy, ci to wystarcza?

— Ktokolwiek to jest, są to cierpliwe djabły. — Wyciągnąłem swój służbowy rewolwer. — Chodź wykurzmy ich. Albo lepiej zostań tu, gdyż będziesz obserwował obie pary drzwi, podczas, gdy ja mogę przeszukać tylko jeden pokój.

Nie mogłem jakoś nabrać przekonania, że to wszystko jest czemś nadprzyrodzonym. Po długim mnie hałasy te były głupim żartem jakiegoś osła. Wstępowałem na schody dość spokojnie, bez przyspieszonego pulsa, zatrzymując się nawet chwilami na platformie, aby podziwiać doskonale proporcje wielkiego hilla i wspaniałą konstrukcję budynku. Był on zbudowany z bali dębowych, jak jakaś forteca wczesnego średniowiecza, jak blokhaus pionie rów amerykańskich.

Wszedłszy na galerję, otworzyłem pierwsze drzwi: — No wychodzić! — krzyknąłem. Nie było jednak odpowiedzi, ani żadnego głosu, tylko poświsty wiatru. Wszedłem, świecąc latarką, do wspaniałego pokoju.

— Jakże tam? — krzyknął Haynes.

Nic.

— Próbujesz następne?

— Naturalnie.

— Stary, dobry Bill! — W oczekiwaniu zetknięcia się z czemś dotykającym nerwy Haynesa uspokoił się.

Lecz drugie drzwi były zamknięte.

— Tutaj, tutaj, Doug! Głos mój drżał z podniecenia; nareszcie coś, co można ugryźć.

— Drzwi zamknięte. Masz klucz?

W odpowiedzi Haynes chwycił za siekierkę z kominka.

— Miałem klucz do wszystkich drzwi — objaśnił, wstępując na schody. — Przeklęta bestja! gdzieś się zapodział.

Zresztą napewno zabarykadowali się. Ale tylko skończony idjota mógł się schować do tego pokoju.

— Dlaczego?

— Niema wyjścia; okna są zakratowane. Grunt podnosi się gwałtownie za domem i kazałem w obawie przed złodziejami zakratować mocno okna. Drzwi są grube na dwa cale. Walił w nie silnie obuchem. (D. c. n.)

KINO
MIMOZA
Kilińskiego 178.
Początek seansów o godz. 3-ej pp.

po gruntownym remoncie ponowne otwarcie kina. Od niedzieli, dnia 5 sierpnia 1928 r. i dni następnych:

p. t. „NIE GRZESZ MATKO”

Najwytworniejszy film amerykański ze złotej serii filmów z udziałem **MARY CARR** w roli głównej
Film godny widzenia. Serce każdej kobiety mocniej zabije... Serce każdej zadrzy trwożnie... Serce każdego dziecka rozrzewni...
Matki, i ojcowie pójďte obejrzyć się sami w zwierciadle tego najpotężniejszego filmu w swoim rodzaju.

Następny program:
„Pani nie chce dzieci”

Dzisiaj i dni następnym

KINO TEATR
„SYRENA”
ŁÓDŹ, ALEKSANDROWSKA 37 TEL. 49-48

Nareszcie ujrzącie w kinie naszym potężny 23 aktowy program
Ósmy podwójny program!

I-szy obraz: **„Kochankowie” (Przyjaciel domu)**
Wielki dramat salonowy w 12 aktach, dwójga zakochanych.

W rolach głównych słynni z obrazu „BEN HUR” **Ramon Novarro i Alice Terry.**

II-gi obraz: **„Mama nie pozwala...”**
Najlepsza komedia w 11 aktach.

W rol. główn. znani z obrazu „Żeński batalion śmierci” **Charlie Murray, Georg Sidney i inni.**

Sala wentylowana. Orkiestra symfoniczna. Początek seans. w dni powsz. o godz. 5-ej pp., w soboty i święta o godz. 1-ej pp., w soboty i święta od godz. 1-1.30 pp., oraz w poniedziałki od godz. 5-ej pp.
Dla dorosłych 60 gr., dla dzieci 30 gr.

Następny program 25 akt. 2 filmy, I-szy obraz: „Czarna książka” (Dama kamejowa) 14 akt. z Normą Talmadge i inni. II-gi obraz: „Żona na dwa tygodnie”, wesoła komedia w 11 aktach (szczegóły nastąpi).

SMOŁĘ
rzadką do smarowania dachów, tekturę smołocową w przednich gatunkach, oraz pak i lepnik poleca:
Fabryka Przetworów i Tektur Smołocowych
Henryk Lubawski i S-ka
Łódź, ul. Juliusza 24, tel. 59-24.
764

Dr. DONCHIN
Specjalista chorób oczu
powrócił do kraju
przyjmuje poniedziałki, wtorki, środy i czwartki od 10-1 i od 4-7 po poł.
ul. Moniuszki 1
759 Telefon 9-97.

Dr. Heller
Choroby skórne i weneryczne
ul. Nawrot 2
do 10 r. 1-2 i 5-8
Dla pań spec. od godz. 5-6 po poł. dla niezamożnych.
Ceny lecznic.
753

Dla każdego coś mądrego i pięknego!
Zawiera jedyny najnowszy zbiorowy katalog książek (dobrze opracowany, obszerny, 132 stron dwuspaltowych, format 17x24) jakiego brak odczuwał dotychczas każdy czytelnik.
Powyższy katalog wydała
Księgarnia Al. LACHA w Zgierzu
i po otrzymaniu zł. 1.50 znaczkami pocztowymi lub przez P. K. O. 65,136 (wartość katalogu zł. 5) wysyła takowy wraz z warunkami nabycia książek na spłaty.
Nie zwlekając, zamawiajcie, gdyż do soli i chleba książki potrzeba.

Dr. med. 677
Grzegorz Rozenberg
Spec. chor. żołądka, kiszek, wątroby i wewnętrzne
Gdańska 44 (Długa) telef. 24-44.
Przyjmuje od 10.30-12.30 i od 7-8.30

Dr. med. 759
S. Neumark
Choroby skórne i weneryczne
Leczenie promien. Roentgena
ul. Moniuszki 5
Telefon 70-50.
Przyjmuje od 11-2 i od 7-8.
Panie od 3-4.

Dr. med. LUBICZ
Cegielniana 43. Tel. 41-32
powrócił
Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczościowych.
Naświetlanie lampą kwarcową.
Przyjmuje od godz. 8 do 10 rano i od godz. 5-8 wiecz.
Dla pań od 3-5 oddzielna poczekalnia

Doktor Klinger
Choroby weneryczne, skórne i włosów
leczenie lampą kwarcową
Andrzeja № 2.
Tel. 32-23.
Godziny przyjęć: od 1.30 — 2.30 dla Pań od 6-8 dla panów, w niedziele i święta 7.56 od 10-12.

NOWOOTWORZONY ZAKŁAD GALWANIZACYJNY
„GALWANIKA”
PUSTA 7
przyjmuje wszelkie roboty, jako to:
Niklowanie, srebrzenie i złocenie
Drykowanie wszelkich metali
Wykonywanie ramek do LUSTER I TAC.
Ceny umiarkowane. Wykonanie solidne i punktualne.
Niklowanie rur wielkości do 4 metrów.

Do akt № 1116 1928 r.
Ogłoszenie.
Komornik przy Sądzie Okręgowym w Łodzi Leonard Maborowski, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Głównej 17, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dn. 28 sierpnia 1928 r. od godz. 10-ej rano w Łodzi, przy ul. Napierkowskiemu 119, odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, należących do Henryka Kuniga, składających się z 2-ch maszyn szpindel sznur firmy „Korn”, ocenionych na sumę 1200 zł.
Łódź, dn. 2 sierpnia 1928 r.
KOMORNIK w z. R. Sakilari.

Do akt № 1076 1928 r.
Ogłoszenie.
Komornik przy Sądzie Okręgowym w Łodzi Leonard Maborowski, zamieszkały w Łodzi, przy ulicy Głównej № 17, na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. ogłasza, że w dniu 21 sierpnia 1928 r. od godz. 10-ej rano w Łodzi, przy ulicy Kilińskiego № 207, odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, należących do firmy „Bracia Suwalscy”, składających się z 2-ch maszyn szarpaczy marki „Thatham”, ocenionych na sumę 4000 zł.
Łódź, dn. 23 lipca 1928 r.
KOMORNIK w z. R. Sakilari.

Do akt № 739 1928 r.
Ogłoszenie.
Komornik przy Sądzie Okręgowym w Łodzi Leonard Maborowski, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Głównej Nr. 17, na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. ogłasza, że w dniu 28 sierpnia 1928 r. od godz. 10-ej rano w Łodzi, przy ulicy Kilińskiego № 207, odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości należących do firmy „Bracia Suwalscy”, składających się z 2-ch maszyn szarpaczy marki „Thatham”, ocenionych na sumę 4000 zł.
Łódź, dn. 4 sierpnia 1928 r.
KOMORNIK w z. R. Sakilari.

Czytelników w naszych prosimy uwzględnić przy zakupach wyłącznie firmy ogłaszające się w naszym piśmie.

Okazja!
Przy ul. Ogrodowej Nr. 26
w podwórzu II piętro
u A. Przybycina
410 można dostać
Obrazy, lustra, landszafty
za wkładem 6 i 10 zł.
po 2 złote i po 5 złot. tygodniowo.

Głuchota uleczalna!
Fenomenalny wynalazek „Eufonia” zademonstrowany specjalistom. Sami się w domu wyleczyście z przytępiłego słuchu, szumu i cieknięcia z uszów. Liczne podziękowania. Pouczającą broszurę wysyła bez płatnie na życzenie.
„Eufonia”
Liszki koło Krakowa

Akuszarka
G. Salimonowa
ul. Szkolna 12
Przyjmuje zamówienia. 323

Stare gazety
w większych ilościach można nabyć u Trombkowskiego, Składowa 23, telefon 61-71. 689

Ustawa Automobilowa
do nabycia w księgarni „CZYTAJ”
Łódź, Narutowicza 2.
Cena za egz. zł. 1.—

Miejski Kinematograf Oświatowy
WODNY RYNEK (róg Rokicińskiej)
Dojazd tramwajami № 16 i 10. Tel. 18-26.
Od wtorku, dn. 7-go do poniedziałku, dn. 13-go sierpnia 1928 r. wt.
Program № 29

Dla dorosłych początek seansów o godz. 8.45 i 21.— w soboty i w niedziele, o godz. 16.45, 18.45 i 21.—
Dramat osnuty na tie sławy i nędzy aktorów.

W rolach głównych; Iwan Mozzuchin i Natalja Lisienko.
Za kulisami ekranu
NADPROGRAM:
HOLLYWOOD (Szal filmowy)
Dla młodzieży pocz. seansów o g. 15-ej i 17.—, w soboty i niedziele o 13 i 15-ej
Dramat w 8-miu aktach
DELFIN FRANCJI
NADPROGRAM; ???

Ceny miejsc dla młodz.: I-25, II-20, III-10 gr.
Ceny miejsc dla dorosł.: I-70, II-60, III-30 gr.
W poczekalniach kina codz. do godz. 22 201 audycje radiofoniczne.

Ogłoszenia drobne

Wolne posady

Ogrodnik
(pierwszorzędna siła) potrzebny. Oferty Piotrkowska 96, koleje dojazdowe.
829

Potrzebna
ekspedjentka do składu wędlin. Brzezińska 36, Ruszczyk.
830

Potrzebna
uczenica do rękawiczek, ul. Radwańska № 12, u p. Kroczyńskich.

Poszukuję
posady dozorczy dziennego, albo nocnego w fabryce, lub większym domu. Na życzenie mogę przedstawić świadectwa. Oferty proszę składać do Administracji pod „S. T.”

Malarzy
zdolnych poszukuje zakład malarski Garczarek, ul. Niska 4, pięcie najwyższe stawki. 754

CENY PRENUMERATY:

W Łodzi z niedzielnym dodatkiem ilustrowanym miesięcznie	zł. 3.20
Zamiejscowa	3.60
Zagranica	6.30
Dostawienie do domu	0.40

*Prenumeratę można przerwać tylko 1-go i 15-go każdego miesiąca.
konto czekowe w P. K. O. Nr. 65.210

CENY OGŁOSZEŃ MIEJSCOWYCH:

Na 1-ej stronie	50 groszy za wiersz milimetr. 1 lam. (strona 4 łamy)
W tekście	40 " " " " " "
Nadstawy	30 " " " " " "
Za tekstem	30 " " " " " "
Nekrologi	30 " " " " " "
Komunikaty	30 " " " " " "
Zwyczajne	8 " " " " " "
Drobne 10 gr., poszukiwanie pracy 5 gr. za wyraz. Najmniejsze ogłosz. 50 gr. Ogłoszenia nadstawane po godz. 7 wiecz. o 300% drożej. Ogłoszenia w czerwonym kolorze 30 proc. drożej.	

Ogłoszenia firm zamiejscowych, chociażby posiadających filij w Łodzi, a centrale gdzieś indziej, o 50% drożej od cen miejscowych Firmy zagraniczne o 100% drożej.
Każda nowa podwyżka obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia do zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia.
Za terminowy druk ogłoszeń, komunikatów i ofiar administracji nie odpowiada.
Artykuły, nadawane bez oznaczenia honorarium, uważane są za bezpłatne.
Rękopisów zarówno użytych jak i odrzuconych redakcja nie zwraca.